

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 2/2022 cena 12 Kč vyšlo v červnu 2022

Foto: video Krásný

HODY KOBYLÍ 2022

18., 19. a 20. června

Doprovázejí: sobota **DH Legrúti**, neděle **DH Zlatulka**, pondělí **DH Lácaranka**.

Srdečně vás zvou chasa a

1. stárek a stárka Michal Helešic a Eliška Bařinová

2. stárek a stárka Patrik Šorš a Natálie Kotíková

Program hodů najdete uvnitř zpravodaje.

Dětské hodečky 2022

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

v době vydání posledního čísla našeho zpravodaje jsme byli paralyzováni zprávami o válečném konfliktu na Ukrajině. Bohužel, tato smutná kapitola světových dějin ještě neskončila, neustále k nám z médií proudí nejrůznější informace o tomto válečném konfliktu a v našich myslích neustále panuje jakási nejistota z budoucnosti. Logickým vyústěním událostí, odehrávajících se na nedaleké Ukrajině, je zvýšený příchod občanů Ukrajiny do sousedních zemí, Českou republiku nevyjímaje. Tito lidé se ocitly v beznadějně situaci, často bez jakýchkoli finančních, či osobních prostředků. Vláda České republiky zareagovala velmi rychle a podala pomocnou ruku všem potřebným. I u nás v Kobylí bylo připraveno, a stále je, k dispozici místo pro přechodné ubytování uprchlíků. Společnými silami

mi se během krátké doby podařilo tyto prostory vybavit potřebným materiálem a přivítat první ubytované. Velkou měrou se na přípravách a poskytnutím prostor podílel pan Jaroslav Kovařík. Patří mu velké poděkování. Přípravný tým měl své dočasné sídlo na místní Faře. Tímto bych také rad poděkoval farníkům, v čele s otcem Tomášem Cahou, za pomoc při zajišťování nezbytných záležitostí. Velký dík patří i všem, kteří poskytli svoje nemovitosti k ubytování uprchlíků a pomohli, alespoň částečně, zmírnit bolest a křivdu, která je páchána na bezbranných lidech.

Společně musíme doufat, že se situace na Ukrajině uklidní a agresor se stáhne ze svých pozic.

Váš starosta Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 2/2022 ze dne 12. 4. 2022

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/02/2022** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Antonína Kovářika a Ivo Kutáče a jako návrhovou komisi volí předsedu Radima Herůfka a členy Libora Křivku a Josefa Kaňu
- **UZ/03/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2022
- **UZ/04/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 4742/138 dle nově vypracovaného geometrického plánu
- **UZ/05/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 7460 dle nově vypracovaného geometrického plánu
- **UZ/06/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 7460 dle nově vypracovaného geometrického plánu
- **UZ/07/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 4741/5 dle nově vypracovaného geometrického plánu
- **UZ/08/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 4742/155 výměře 52 m² v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m²
- **UZ/09/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklého pozemku p. č. 1448 o výměře 73 m² v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m²
- **UZ/10/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 2217/52 o výměře 200 m² v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m²
- **UZ/11/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 4741/12 o výměře 46 m² v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m²
- **UZ/12/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 4742/134 o výměře 35 m² v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m²
- **UZ/13/02/2022** zastupitelstvo obce schvaluje akci „Obnova veřejného osvětlení, II. etapa“ a pověřuje radu obce Kobylí výběrem dodavatele na základě výsledků výběrového řízení a předání staveniště.

Informace ze sběrného dvora

Vážení občané, v druhém čísle zpravodaje, bych Vás chtěla informovat, jak je důležité správně třídít a odevzdávat elektrospotřebiče, které dosloužily anebo jsou vyměněny za nové, moderní. Život bez elektrospotřebičů si v dnešní době lze jen těžko představit. Obklopují nás a staly se součástí našich každodenních činností. Elektrozařízení však obsahují množství materiálů, které pocházejí z neobnovitelných zdrojů. Jejich těžbou je významně zatěžováno životní prostředí. Pro zajištění sběru a recyklace vysloužilých elektrozařízení si naše obec vybrala ke spolupráci mimo jiné i kolektivní systém ASEKOL. Správná recyklace výrobků totiž přináší životnímu prostředí významnou úlevu. Jakým rozsahem naše obec přispěla k lepšímu životnímu prostředí za rok 2021, se dozvídáme z environmentálního vyúčtování zpracovaného společností ASEKOL a otištěného ve zpravodaji.

Díky zodpovědné recyklaci vznikají úspory ve spotřebě elektrické energie, primárních surovin, vody, okyselení prostředí a produkci skleníkových plynů. Proto opět apeluji na občany, aby k recyklaci odevzdávaly úplné elektrospotřebiče, a ne rozebrané elektrovraky, které vhodí do kontejneru na plast nebo směsný odpad popřípadě kov. Na tyto elektrospotřebiče jsou na sběrném dvoře vyhrazeny označené prostory. Pro menší elektrospotřebiče do 50 cm, jsou k dispozici označené kontejnery. Každý kus vytríděného elektrického odpadu se počítá, což dokazuje příklad 100 vytríděných notebooků, které uspoří 10MWh elektriny. Za 100 kg vytríděných elektrospotřebičů se ušetří takové množství ropy, které by stačilo na výrobu benzínu pro cestu z Prahy do Paříže. Jak je vidět na příkladech, třídít se vyplatí nejen z ekonomického ale i z ekologického prospěchu. Věřím, že uvedené výsledky Vás budou motivovat ještě k většímu zodpovědnému třídění nejen u elektroodpadu, ale i ostatního tříděného odpadu.

Děkuji všem, kteří pečlivě třídí odpad a přispívají tak k ochraně životního prostředí.

Alena Barcalíková

CERTIFIKÁT

ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Obec Kobylí

ZA ROK 2021 BYLO ZPRACOVÁNO 5 206 kg ELEKTROZAŘÍZENÍ A TÍM USPOŘENO:

 85,22 MWh elektrické energie	 3,48 t primárních surovin
 8 172,18 l ropy*	 242,18 m³ vody**
 308,68 kg SO ₂ ekv. = snížení okyselení prostředí	 4,40 t CO ₂ ekv. = snížení produkce skleníkových plynů

 <p>* Úspora takového množství ropy se rovná spotřebě stejného množství potřebného k ujetí 120 132 km v běžném osobním automobilu.</p>	 <p>** Úspora takového množství vody se rovná stejnému množství, které je spotřebováno při 3 251 sprchováních.</p>
---	---

asekol
ZE STARÉHO NOVĚ!

 Mgr. Jan Vrba
předseda představenstva
ASEKOL a.s.

KVÍZ: KOLIK TOHO VÍTE O TŘÍDĚNÍ A RECYKLACI ELEKTROZAŘÍZENÍ?

Jak vytrídít papír, plast a sklo, vědí už školkové děti, ale co elektro? Máte v tom jasno? Vyzkoušejte náš krátký kvíz a třeba se dozvíte něco nového. Více informací na webu www.ekolamp.cz

Zahrajte si i naši mobilní hru [Zrecykluj to!](#)

Available on the iPhone
App Store

ANDROID APP ON
Google play

1. Proč se vysloužilá elektrozařízení třídí, a nepatří do popelnice na domovní odpad?

- a) lze z nich využít druhotné suroviny a některá obsahují škodlivé látky
- b) chovat se ekologicky je moderní
- c) aby popelnice na komunální odpad nebyly přeplněné

2. Jak poznám, že elektrozařízení nepatří do komunálního odpadu?

- a) podle toho, že má přívodní kabel
- b) podle symbolu přeškrtnuté popelnice na obalu výrobku
- c) že se do popelnice nevejde

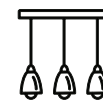
3. Jaké subjekty sběr a recyklaci elektrozařízení v České republice zajišťují?

- a) ministerstvo životního prostředí
- b) kolektivní systémy
- c) správy chráněných území

4. Kde mohou občané vysloužilá elektrozařízení odložit?

- a) ve sběrných dvorech nebo v elektroprodejnách při nákupu nových
- b) na kraji lesa nebo v příkopu u silnice
- c) vedle kontejnerů na tříděný odpad

5. Jak zaručeně najdu nejbližší sběrné místo EKOLAMPu?

- a) zeptám se sousedů, ti vědí všechno
- b) projdu se po okolí a určitě nějaké najdu
- c) v mapě sběrných míst na webu EKOLAMPu

Správné odpovědi: 1a, 2b, 3b, 4a, 5c

Informace z knihovny

V měsících březnu (měsíc čtenářů) a dubnu knihovnu postupně navštívili žáci 1. a 2. stupně ZŠ. Seznámili jsme se s pověstmi, pohádkami, četli jsme, pracovali s textem a naučili se orientovat v knihovně. Celkem knihovnu navštívilo 11 tříd (211 žáků) ve 12 skupinách.

1. dubna se v knihovně uskutečnilo letošní první tvoření pro děti, tentokrát na téma korálkování. Z drátků a korálků jsme vyráběli náramky a motýlky. Nechyběla ani „kavárna“ s domácími buchtami a kávičkou. Tímto bych chtěla poděkovat paní Lence Uhlířové z Lanžhota, že si na nás udělala čas a přijela k nám do knihovny se svými skvělými nápady, a také paní Marii Blažkové za pomoc při zorganizování této akce.

V týdnu od 4. do 8. dubna proběhla v knihovně revize knihovního fondu. Po pěti letech se opět porovnával fyzický stav knih se stavem evidenčním. Z celkového počtu 10 315 knih bylo 9 nezvěstných, z toho 4 od jednoho autora (někdo si asi chtěl doplnit svou vlastní sbírku 😊).

Druhým rokem se knihovna zapojila do celonárodní veřejné sbírky Český den proti rakovině, která v knihovně probíhala od 11. do 13. května. Zakoupením žlutého kvítku měsíčku lékařského je umožněno Lize proti rakovině plnit své poslání: šířit nádorovou prevenci, zlepšovat kvalitu života onkologických pacientů, podporovat onkologický výzkum a přispívat k vybavení onkologických

pracovišť. V Kobyli bylo v letošním ročníku vybráno celkem 3 753 Kč. Děkujeme všem, kteří přispěli!

Od začátku roku do knihovny přibylo více jak 80 knih a 10 zbrusu nových deskových a karetních her od Albi. Namátkou vybírám: Životice (Karin Lednická), Bílá voda (Kateřina Tučková), Novinářem v Číně (Tomáš Etzler), Žlutý ptáček zpívá (Jennifer Rosner), Slzy a smích (Táňa Keleová-Vasilková), Kníže smrt (Dominik Dán), Morový testament (Vlastimil Vondruška); z knih pro děti a mládež to jsou Mimi a Líza: Zahrada (Katarína Kerekesová), Já, Finis (Václav Dvořák), Klub tygrů – Džin z kouzelné lampy (Thomas Brezina), Strašidelná knihovna – Duch na stromě (Dori Hillestad Butler), Křiváci (Maureen Johnson) a spoustu dalších. Z her to je žhavá novinka nejen pro vinaře Vinohrad, dále pak Prokletá stezka, 12 říší, Parky, Rodinná trefa, Vinland, Souboj v mlze, Similo –

Strašidla, Pidikarty – Savci a Taco, čapka, dort, dárek, pizza. Knihy i hry najdete a také si můžete rezervovat v on-line katalogu <https://kobyli.katalogyknih.cz/katalog>.

*Táňa Rosochová
knihovnice*

MÍSTNÍ KNIHOVNA KOBYLÍ

Upozorňujeme všechny své čtenáře a návštěvníky na nové telefonní číslo:
+420 731 514 400

Mateřská škola Kobyly

Od ledna se naši předškoláci pilně připravovali do školy. Čekal je totiž zápis do 1. třídy. Proto všichni navštěvovali Edukativně stimulační skupinky (ESS), které jsou zaměřené na všestranný rozvoj. Hravou formou jsou rozvíjeny schopnosti, dovednosti a funkce potřebné pro osvojení a úspěšné zvládnutí vstupu do 1. třídy, např. jemná a hrubá motorika, grafomotorika, řeč, zrakové a sluchové vnímání, prostorová orientace, myšlení, předmatematická a předčtenářská gramotnost.

Setkávání standardně probíhá za účasti rodičů. Vzhledem k epidemiologické situaci probíhaly počáteční lekce během dopolední výuky. Až poslední 3 lekce se konaly odpoledne společně s rodiči. Součástí ESS je práce během lekcí v mateřské škole a následná práce dítěte s rodičem doma, vždy mezi dvěma lekce. Tento program funguje primárně jako intenzivní příprava na školu, současně je zaměřený na prevenci a podchycení obtíží ve vývoji dítěte ještě před nástupem do 1. třídy. Rodiče zde vidí pracovat své dítě v kolektivu ostatních, jak reaguje a zapojuje se do činností. Účast na ESS napomáhá rodičům také při rozhodování o odkladu školní docházky.

Edukativně stimulační skupinky už několik let lektoruje paní učitelka Iveta Otáhalová, která má vždy perfektně vypracovanou přípravu na jednotlivé lekce. V nedávné době dostala ocenění za velmi kvalitně a odborně vedené lekce ESS. Věřím, že i rodiče našich předškoláků si váží její skvělé práce.

Aby se předškoláci do školy těšili, přišli je do školky pozdravit jejich patroni a pozvat je na návštěvu do školy. Ještě před zápisem do 1. třídy pak navštívili předškoláci základní školu, kde už na ně čekali jejich patroni, kteří je

provedli po celé budově. Ukázali jim, kde budou mít třídu, podívali se do jídelny a pohráli si v družině. Nakonec se byli podívat na prvňáčky, co se už všechno ve škole naučili.

A pak už to bylo naostro. Předškoláci šli k zápisu do 1. třídy. Naštěstí je hned u vstupu čekali jejich patroni a provázeli je celým zápisem. Celá škola byla moc hezky vyzdobena a děti indiánské úkoly zvládli hravě.

Na konci dubna byl den otevřených dveří v MŠ určený pro děti, které se budou hlásit do mateřské školy. Rodiče si mohli prohlédnout celou budovu mateřské školy a děti zase nejvíc těšilo, že si ve třídě mohly pohrát. Zápis do mateřské školy se pak konal další týden.

Nezapomněli jsme ani na maminky a na jejich svátek. Nejmenší děti z Rybiček si pro maminky připravily moc milé vystoupení i dárečky. Starší děti zase maminkám krásně vyzdobily trička a popřály jim hezkou písničkou...

Naše mateřská škola se zapojila do ekologicko-výtvarného projektu Obrazy – odrazy křídel, který měl tři části: V ptačí spížirně, Jarní migrace a Ptačí hnízda. Cílem projektu bylo rozšířit povědomí o prospěšnosti ochrany ptactva a jeho kráse. Děti získaly spoustu nových poznatků o životě ptáků, sledovaly, zkoumaly a na základě nových informací vznikala krásná výtvarná díla. Část z těchto výtvorů byla součástí společné výstavy v Sokolovně ve Velkých Pavlovicích.

Navštívili jsme i ZOO Hodonín, kde děti měly komentovanou prohlídku. Získali informace o životě různých zvířat, vzájemných rodinných vztazích i uvnitř skupiny, kdo se stará o mláďátka apod.

Realizovali jsme také spoustu projektových dnů zaměřených např. recyklaci odpadu, jaro na zahrádce, domácí zvířata apod. Zástupci TJ Sokol nám připravili sportovní dopoledne na hřišti, kde si děti vyzkoušely překážkovou dráhu, různé hry a cvičení s míči a jinými pomůckami. Během dalšího projektového dne se děti dověděly, jak pracuje zdravotní sestra v terénu. Děti viděly, jak se ošetřují různá zranění a vyzkoušely si, jak se cvičí s lidmi po operaci a staršími méně pohyblivými.

Velkým zážitkem pro děti byla návštěva Zámku v Miloticích. Holčičky i paní učitelky se oblekly do krásných šatů, kluci oblékly také kostýmy včetně klobouku i meče a mohli jsme jít na prohlídku zámku. Zámecká paní nás zavedla do tajů života na zámku, jakou roli měl každý člen rodiny, jak se vychovávaly děti, co se všechno učily nebo třeba, co mívaly k obědu. Se zámeckou paní si děvčata v sále zatančila krásný tanec a kluci se utkali v šermířském souboji. Navštívili jsme také místní konírnu, ve které je muzeum se spoustou aktivit pro děti. Také procházka parkem s doprovodem nádherných pávů se všem moc líbila.

Ještě nás do konce školního roku čeká spousta aktivit, dalších projektových dnů a výletů, focení a nakonec rozloučení předškoláků.

Za všechny ze školky přeji krásné a klidné léto!

Blanka Helešicová

Muzeum obce Kobylí – 25. výročí jeho vzniku

Naše kobylské muzeum má neuvěřitelných 25 let. Věkem je mladé – má za sebou teprve čtvrt století, proto se stále vyvíjí. Jak to bylo na počátku? Proč vlastně vzniklo? Vždyť se nám o tom ani nesnilo. Muzeum založil Klub přátel historie Kobylí na počest naší významné rodačky Augusty Šebestové, rozené Bezděkové a celé rodiny Bezděků. Zaslouhou této rodiny patřilo Kobylí ve 2. polovině 19. století mezi nejpokrokovější osady kraje, bylo středem kulturního dění. Jejich snahou bylo povznést úroveň života v obci a vzbudit zájem o vzdělání, kulturu i historii. (Bylo to nedlouho po zrušení roboty v r. 1848.)

O životě v obci Kobylí se v této době i v letech následujících dovídáme z pamětních knih, které založili členové této početné rodiny. Podrobné zápisy můžeme sledovat i v „Lidských dokumentech“ Augusty Šebestové. V této publikaci je v našem nářečí zaznamenáno období „Od kolébky do hrobu“. V letošním roce v listopadu vzpomeneme 170. výročí narození spisovatelky. Důležitým dokladem ze života našich předků jsou různé předměty a pamětihodnosti. Bezděkova rodina je sbírala a ukládala do moravských muzeí.

Vše začalo spontánně. Proč se nepochlubit fotografiemi, písemnostmi i dalšími starodávnými předměty po našich předcích? Zachovat je – uložit! (Mladí by je stejně vyhodili do popelnic.) Tak vznikala myšlenka zrodu muzea. Příležitost se nabízela ve volných prostorných třídách bývalé staré školy – měšťanky. Starosta a zastupitelstvo nám vyšlo vstříc. Milovníci historie mohli začít se svými plány: prolézat staré komory, půdy, stodoly, sklepy, případně i skládky odpadů. Pak začal velmi obtížný proces renovace – čištění

zleva: Božena Křížáková, Božena Varmužová, Božena Lanžhotská, Marie Šťavíková

a opravy. Na pomoc přišla spousta dobrovolníků. Byly to hlavně obětavé ženy, zapojilo se několik řemeslníků, nechyběla ani mládež. Nebyly finanční prostředky – pomohli sponzoři a obec. Byl to nesčetný počet hodin, věnovaný renovaci předmětů. Neprobíhalo vše snadno, bylo nutno získat si důvěru. Začátky nebyly lehké. Chuť k práci ale nechyběla. Vše se konalo na základě dobrovolnosti.

Naše snažení vyústilo ve slavnostní otevření muzea. Stalo se tak poslední červnovou nedělí 27. 6. 1997. Slavnost začala krojovaným průvodem dětí, mládeže a občanů od obecního úřadu za doprovodu dechové hudby. V parku, uprostřed vsi, následoval národopisný pořad. Účinkovaly děti z MŠ i ZŠ Kobylí. Se starými kobylskými písněmi vystoupil Pěvecký sbor mužů a žen KPH Kobylí. Výstava KPH ve staré budově školy vzbudila značný ohlas.

Celá akce probíhala za velkého zájmu Kobyláků i přespolních. Dostalo se nám velkého uznání a pochval nejen od místních, ale i od profesionálních pracovníků okolních regionálních muzeí. Vznik muzea v Kobylí nás více než mile zaskočil. Vážíme si zánění, s jakým místní nadšenci spravují a prezentují dědictví minulosti. Citace zápisu v kronice PhDr. Hany Dvořákové, vedoucí Etnografického ústavu Brno. Veškerou práci řídil výbor KPH, vedoucí byla Milena Škrobáková. Do uspořádání výstav mnohých jednotlivostí jsme si zvali na poradu nejstarší obyvatele Kobylí.

Během doby přibývali další spolupracovníci. Zpočátku jsme měli k dispozici 3 místnosti a prostory školního dvora. Po uvolnění dalších učeben se

*Kobylí - dědina... A. Šebestová *1852*

KLUB PŘÁTEL HISTORIE KOBYLÍ

Vás srdečně zve

v neděli 29. 6. 1997 ve 14.30 hod.

NA SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ MUZEA OBCE KOBYLÍ,
 které je vybudováno v prostorách staré měšťanské školy.

Akce bude zahájena u Obecního úřadu krojovaným průvodem.
V kulturním programu vystoupí žáci MŠ a ZŠ,
dále KOBYLSKÝ SBOR MUŽŮ A ŽEN.

Vstupné dobrovolné. *Klub přátel historie Kobylí.*

výstavní plocha mohla rozšířit. Stále bylo co vylepšovat a doplňovat. Nejdůležitějším počinem bylo v polovině r. 2000 zbudování selské kuchyně s kachlovými kamny a upravení selské jizby. Obě místnosti dostaly trámové stropy. To vše jsme budovali vlastními silami. Velmi náročné bylo i pozdější zbudování expozice starého a současného lidového kroje s předvedením scény svatebního obřadu. V nahrávce s ochotníky jsme ukázali starý zvyk žádání o nevěstu a odprošování rodičů, který si mohou návštěvníci vyslechnout (a v klidu si odpočinout). Nejobtížnější je však financování materiálů. V muzejním dvoře byla rozšířena výstava povozů, strojů a nářadí pro hospodaření v zemědělství. Výstavní depozitář v budově muzea s menšími předměty pro běžný život rodiny a práci na poli byl vždy návštěvníky i odborníky vysoce hodnocen.

Také nelze opomenout publikační činnost muzea a KPH. V závěru roku 1999 vychází „Slovník nářečí Obce Kobylí a okolí“ kobylského rodáka Josefa Coufala, doplněný vlastivědnými črtami dalších Kobyláků. R. 2000 vydáváme „Dějiny Kobylí v datech“ dalšího rodáka Oldřicha France. Obě publikace se setkaly s velkým zájmem (nestačil vydaný počet). Ve spolupráci s Obcí Kobylí jsme se podíleli na obnoveném vydání „Lidských dokumentů“ Augusty Šebestové (r. 2001 – opět rozebráno). V následujícím roce 2002 jsme věnovali značnou pozornost knize „Kobylí, dědina...“ vydanou Obcí Kobylí, s odpovědným redaktorem Emilem Kordiovským. Muzeum spolupracovalo s Oldřichem Francem i na souhrnném vydání „Dějiny Kobylí – poznámky k dějinám obce od pravěku do roku 2000“. Tato obsáhlá práce autora si zasluhuje naši značnou pozornost (možnost získat v muzeu – vydáno v r. 2004).

Návštěvnost muzea byla od počátku vzniku velká. Každoročně se zvyšovala. Přijížděli jednotlivci i zájezdy z celé naší republiky. Můžeme se chlubit i účastí zájemců ze zahraničí – blízkého i vzdálenějšího. Byli to občané z různých států USA, Kanady, Japonska, Ruska, Anglie, Francie, Belgie, Holandska, Finska a nejbližších našich sousedů.

Měli jsem i dobré přátele z řad odborníků, kteří k nám přijížděli a dovedli poradit. Mezi prvními, ihned z počátku muzea, k nám zavítali představitelé Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně. Za pomoci našeho rodáka Františka Zusky (výrobce slaměných ozdob, který byl mezi prvními vystavovateli v našem muzeu) došlo k bližšímu seznámení. Díky nim jsme mohli později na našich akcích uvítat i jejich přátele, kterými byli cestovatel Ing. Miroslav Zikmund, také spisovatel Ludvík Vaculík i jeho přítel – velvyslanec ČR v Rakousku – Jiří Gruša. Tito naši příznivci navštívili kobylské muzeum a zapojili se do našich vernisáží nebo oslav. Nelze opomenout spolupráci Jiřího Jilíka – novináře a spisovatele - zabývajícího se folklorem, který se účastnil hned prvních akcí našeho klubu. Pokřtil na našich slavnostech svá literární díla. Při této příležitosti je třeba zmínit i kobylského zpěváka Jaroslava Kovaříka, velkého propagátora kobylských i dalších písní našeho regionu. Vždy se ochotně zúčastňoval našich pořadů i vystoupení. Podobně to bylo i s pěvcem Václavem Kovaříkem z Brna, který pochází z kobylské rodiny Kovaříků. Při vznikajícím muzeu musím zmínit osobnost Emila Kordiovského, ředitele Státního okresního archivu Břeclav se sídlem v Mikulově. Při mých návštěvách archivu ochotně vycházel vstříc při vyhledávání příslušných materiálů, mnohokrát přispěl pomocí i radou. Jako bývalý kobylský kantor se častokrát zúčastňoval našich vernisáží a oslav. Vynikající spolupráce byla a stále je s rodinou Alexe Bezděka z Prahy. Nutno také zmínit dobré vztahy s Městským muzeem Hustopeče a Klubem historie a vlastivědy Hustopečska a s jejich podporou. Přátelství bylo navázáno i s Klubem vlastivědy Velké Bílovice, také s naším nejbližším sousedem, brumovským Klubem historie a přátel Jana Herbena.

Vyvrcholením zájmu o historii se staly oslavy 750. výročí první zmínky o Kobylí. Velkolepou slavností uspořádala Obec Kobylí, za vedení starosty Jaroslava Otáhalo. Slavnostní pořad se konal v areálu sokolovny za velké účasti obyvatelstva. Oslavy probíhaly ve dnech 5. – 7. 7. 2002. Muzeum k tomuto výročí připravilo výstavy „Kobylí

v obrazech a fotografiích od historie k současnosti“ a „Expozici (zmíněno výše) starého a současného kroje“. V den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje mohli milovníci historie zhlédnout archeologické předměty nalezené na území Kobylí. Tyto vzácné artefakty nám byly zapůjčeny ze sbírek Moravského zemského muzea v Brně, Regionálního muzea Mikulov a Strážnice – habánská keramika. Byl vystaven i originál Pamětní knihy Františka Bezděka. Touto dobou slavila také své významné výročí 100 let p. Marie Máčalová, nejstarší občanka obce, příznavkyně našeho klubu. Její výbornou paměť jsme rádi využívali. Tento významný rok pro Kobylí byl zakončen další krásnou slavností věnovanou naší paní Augustě k výročí jejího jubilea. Můžeme vzpomínat na spoustu

Vernisáž slaměné ozdoby Františka Zusky

významných hostů, jakými byl např. velvyslanec Jiří Gruša a také příslušníci rodiny Bezděků z Prahy (prosinec 2002 – sál, a. s. Patria Kobylí).

Mimo historii věnovalo muzeum pozornost také výtvarnému umění. Svě výtvarné nadání zde prezentoval Antonín Vojtek, kobylští učitelé František Peřina, Josef Černý, Vladimír Otáhal, Kobylák Augustin Havlín, hustopečský malíř Aleš Janšta, Jiří Havlíček a další. Jiné výstavy byly např. věnovány ručním pracím našich žen, předvedeno i paličkování (přátelé z Vlčnova). Nechyběly ani perníčky s ukázkami jejich zdobení. Návštěvnost byla vždy velká. Muzeum umožňovalo slavnostní setkávání ročníků, jubileí (50, 60, 70 let) i rodinných oslav. Věnovali jsme také značnou pozornost zahajování vernisáží. Konaly se vždy v krojích s tradičním pohoštěním koláči a vínem.

V r. 2003 jsme si naplánovali zbudování nové výstavní plochy s ukázkami vlnářství. S přípravnými pracemi jsme začali v 2. polovině roku, využili jsme suterénu budovy. Expozice s vinotékou byla otevřena v následujícím r. 2004.

Tyto informace jsou výpisy z první kroniky muzea. Zážitků z práce muzea bylo však mnohem víc. S pamětníky si můžeme o všem popovídat. Ke správnému fungování muzea přispěla spousta jednotlivců. Nelze je všechny vyjmenovat. Jsou to ti, kteří nás podporovali a vytvářeli jednotlivé expozice. K nejstarším našim pomocníkům patřil například stolař Josef Lukáš, který dokázal opravit i neopravitelné. Svým humorným přístupem k práci dovedl navodit všem dobrou náladu. Mezi další spolupracovníky pa-

tří i ti, kteří přispívali ke kulturním zážitkům slovem i písní, hudbou (někdy i tancem) při slavnostním otevření jednotlivých výstav a oslav. Významnou oporou byli i sponzoři. Tím největším podporovatelem se stali představitelé obce v čele se starostou. Těmto všem je třeba vyjádřit znovu velké poděkování. Všechny naše spolupracovníky jistě hřeje myšlenka, že umožnili vznik takového velkého díla – Muzea obce Kobylí.

Vedení KPH z této doby: Milena Škrobáková, Ing. Jan Petrák, Ing. Zlata Štolfová, Ing. Antonín Štolfa, Růžena Řáčková, Marie Pekaříková, Ludmila Hrabalová, Marie Steinbocková, Božena Kovářová, Božena Zechmeisterová, Marie Zusková, Blažena Křivková, Soňa Blažková, Marie Kaňová, Vlasta Svobodová, Drahoslava Petráková, Marie Vojtěšková, Božena Černá.

Existence muzea přispěla Obci Kobylí k vítězství v soutěži o titul „Vesnice roku 2006“.

*Klub přátel historie Kobylí
Milena Škrobáková*

Příloha:

r. 1997 – zakladatel a správce muzea Klub přátel historie Kobylí

r. 2001 – proběhla částečná rekonstrukce budovy

r. 2002 – expozice muzea byly doplněny sbírkou p. Jaroslava Otýpky z Boleradic

Pokračování v příštím čísle zpravodaje Kobylí dědina.

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

Klub přátel historie a Muzeum obce Kobylí
si vás dovoluují pozvat na

MUZEUM
KOBYLÍ

Slavnostní odpoledne 25. VÝROČÍ ZALOŽENÍ MUZEA OBCE KOBYLÍ

v neděli 11. září 2022 v muzeu

Slavnost začíná průvodem od obecního úřadu k Muzeu obce Kobylí. Ve dvoře muzea bude následovat program s mnoha kulturními vystoupeními. Proběhne také vernisáž k výstavě „Od kolébky po rubáš“.

Augusta Šebestová 1862-1933

V letošním roce vzpomínáme 170 let od narození naší rodačky Augusty Šebestové, rozené Bezděkové. K tomuto výročí i k 25. výročí založení muzea připravuje Obec Kobylí a Muzeum obce Kobylí obnovené vydání knihy *Lidské dokumenty*, v původní podobě 1. vydání z roku 1900. Historik Mgr. Zeno Čižmář napsal ke knize následující úvodní slova.

Radoslava Bureš Obadalová

Laskavému čtenáři úvodem

Žádný kraj v naší zemi nepřitahoval v národně-obrozeném hnutí od konce 19. století tolik pozornosti jako region, kterému se už víc jak sto let říká Hanácké Slovácko. Popularizace jeho lidové kultury se v době bojů za národní sebeurčení stala zosobněním české, resp. moravské národní identity. Při objevování a studiu lidové kultury Hanáckého Slovácka se pozornost tehdejších badatelů podivuhodně zkoncentrovala do tří, jen pár kilometrů od sebe vzdálených tamních obcí právě tohoto regionu. Ducha lidové kultury v Divákách zaznamenali ve svém díle bratři Mrštíkové, v Brumovicích Jan Herben a projevy života obyvatel v Kobylí právě touto knihou (vycházející již ve čtvrtém vydání) popsala současnice zmíněných autorů Augusta Šebestová (1862–1933). O životě této výjimečné ženy už bylo napsáno mnohé. Od článku na titulní stránce prestižních celostátních českých novin *Národní listy*, který v roce 1900 oznamoval první knižní vydání *Lidských dokumentů*, přes nepočítaně odkazů na veřejně-osvětovou činnost Augusty Šebestové až po studie v odborných časopisech národopisné vědy.

Augusta Šebestová zanechala v dějinách svého rodného Kobylí, kde strávila většinu svého života, nesmazatelnou stopu. V obci vedla obchod, poštovní úřad, založila zde první ženský spolek na Moravě, v obci pořádala naučné přednášky, iniciovala zřízení obecního vodovodu, byla ekonomickou poradkyní obce, agentkou pojišťovny, vedla obecní kroniku a krátce i kobylskou knihovnu. Augusta Šebestová, rozená Bezděková, byla literárně činná už od svého mládí a přispívala do novin a zejména ženských časopisů. Nebývala bohatě tvořivý život Šebestové přesahoval do elitních společností jak národopisných pracovníků, umělců, politiků, tak i mezi průkopnice ženského emancipačního hnutí v Čechách. A při tom všem, v nepřilíživém manželství zvládla vychovat několik dětí svých zemřelých sourozenců.

Augusta Šebestová

František Šebesta

Není divu, že nadčasová hodnota činů moravské buditelky, stejně jako jejího díla samotného – *Lidských dokumentů*, jakožto unikátního paměťového média, fascinuje vlastivědné pracovníky i titulované etnografy dodnes. O práci, soukromém i veřejném životě spisovatelky víme relativně mnoho, ale co je to platné, když všechno to, čím nás Šebestová inspiruje, nedojde naplnění v životní praxi naší současnosti. A nejen to.

Augusta Šebestová napsala, že *Lidské dokumenty* vytvořila, aby lidé nezapomněli. Nic víc ale k tomu nedodala. Předpokládala totiž, že její čtenáři budou rozumět mezi řádky, co tato slova znamenají. Tedy, že lidská paměť je zásadní podmínkou života každého společenském systému a jeho identity v tomto světě. Dobře totiž věděla, že kolektivní lidskou paměť se každé lidské společnosti drží pohromadě a prosperuje. A že ten, kdo zapomíná na svoji minulost čili na svůj domov, své předky nebo obec, chcete-li vlast, ztrácí zakotvení svými příslovečnými kořeny, a život mu tím přestává dávat smysl a řád. A tak je to i s identitou států, národů či etnik, protože jejich kolektivní vědomí paměti tvoří, právě jednotlivci, kteří zapomínají nebo ne.

A právě tomu, kdo si vlastní minulost uvědomuje, se dostává výjimečný pocit hodnoty vlastního života. Jeho bohatství vnímá v podobě poznání životních zkušeností předchozích generací, které jsou k nezaplacení a pro dnešní život nenahraditelné. Toto uvědomění je, na rozdíl od různých představ lidí o tom, co jim v očích druhých zajistí pozornost, obdiv či úctu, tím nejpevnějším sebevědomím, protože k jeho dosažení není třeba úsilí neustálé honby za kdečím. Toto sebevědomí nepodléhá žádnému trendu módy, je stále živé a člověk se o něj může kdykoli a kdekoli opřít. Toto skutečné sebevědomí si buď v sobě neseme, nebo ne.

Jedním z jeho zdrojů mohou být právě následující stránky, které současně v kontrastu zachycené minulosti a dneška nám odhalují věčný princip neúprosných proměn života v každíčkém jeho aspektu. A to je pro každého vnímavého člověka též nanejvýš povznášející a osvobozující.

Zeno Čižmář, březen 2022

Původ fotografií: Fotoarchiv MZM Brno, etnografický ústav

Ženský čtenářský spolek „LIBUŠE“

Augusta Bezděková, provdaná Šebestová v 1. dílu obecní kroniky - „Památní knihy obce Kobylské“ k založení ženského čtenářského spolku napsala (str. 55 – 57):

„Na počátku roku 1849, kdy vráceny nám poněkud stará práva a kousek svobody, počal se přičiněním obětavých lidumilů probouzeti v městech slovanských cit národního sebevědomí, zakládali se slovanské zábavné, vzdělávací a jiné spolky, jimiž se osvěta šířila. Mohutné světlo její se po končinách milé vlasti až vniklo i do nepatrné vesnice naší, jež nyní co řádky tyto píše, asi 1700 obyvatelů čítá.

Probuzení vesnice naší jeví se ze zařízení mužského spolu čtenářského, jak se jemu a zakladatelům jeho dařilo, již známe, pročez přikročím k tomu, co jsem vlastně psátí chtěla, a sice o založení dívčího čtenářského spolku v obci naší.

Majíce na zřeteli pokrok obce Kobylí, pozorovaly jsme překážky tomuto v cestu se kladoucí a našly jsme mimo jiné i tuto neopatrnou vadu, jež pozůstává v tom, že dívka a ženy venkovské málo anebo žádného podílu neberou na věcech národu našemu důležitých a že často odporují tam, kde by nejvíce pro blaho obce působiti mohly a působiti měly!

Vědouce, že se tato vada vzděláním odstraniti dá, zrazily jsme vzdělávací spolek ženský, jehož účelem bylo vzájemné vzdělávání ženského pohlaví v každém oboru tak, aby ženy a dívky znajíce úkol svého povolání v společnosti lidské, muže a bratry v jich činnosti podporovaly, dívky své v útlém věku řádně vychovávaly anebo, když na své síly odkázány jsou, aby samostatně způsobem čestným vyživiti se mohly!

Bohužel však většina občanstva nesouhlasila s náhledy našimi, neuznávali občané emancipaci žen za věc důleži-

tu, nýbrž za docela zbytečnou, a přece neměli se co báti našeho pokroku ba naopak s radostí mohli vítati spolek náš, jenž ze zemí Koruny Svatováclavské, prvním ženským vzdělávacím spolkem byl!

Nedbajíce četných nepřátel pronajaly jsme místnost, sepsaly stanovy, zaopatřily knihy a časopisy, a když vše připravené bylo, odbývána první schůze na podzim 1869, ku kteréž se 20 členů dostavilo. Schůzi ukončily jsme volbou ředitelky a výboru; zvoleny byly následující: Emilie Bezděková co starostka, Antonie Pinkalských co místopředsedkyně, Augusta Bezděková co jednatelka, Anna Bezděková co pokladnice. Členové výboru: Veronika Otáhalová, Josefína Damborských. Antonie Pešlová, Veronika Matějková, Františka Šťavíková a Františka Petrlová.

Počátek byl dost skvělý, kdyby občané jen dost málo spolek náš byli podporovali, byl by se počet členů značně rozmnožil a spolek mohl za krátký čas mezi nejpřednější dívčí spolky na Moravě vřaděn býti.

Oni však nejen nepodporovali, nýbrž slovem i skutkem kazili záměry naše tak, že několik členů dajíce se přemluviti odstouplo, ostatní pak nemohouce snésti lhostejnost a úsměšky svých spoluobčanek, do pozadí ustoupily, čímž se spolek rozpadl. My musily jsme uznati, že se proti proudu plouti nedá, zanechaly jsme další činnosti a budeme čekati na dobu příznivější. Kdy tato přijde, a zdali se jí dočkáme, nelze dosud souditi.

Snad teprve, Vy potomkové, někdy uznáte, že sama příroda vykázala nám ženám důstojné místo ve společnosti lidské, a vynasnažíte se, abyste to, co nynější občané zanedbávají, mnohonásobně nahradili!“

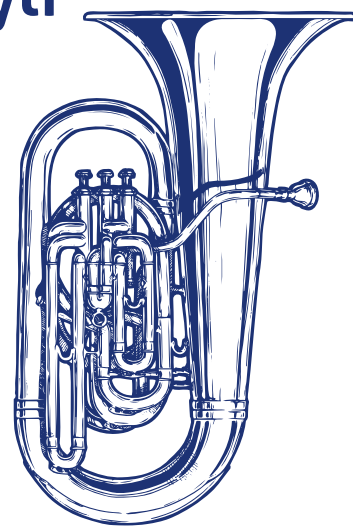
Radka Bureš Obadalová

Významné dechové kapely obce Kobylí ve 2. polovině 20. století

Každému jistě vytane na mysl Rozmařilka a Lácaranka. Obě tyto kapely se zrodily jako dvě rodné sestry, jedna starší, druhá mladší. Obě dosáhly skvělých výsledků. Jejich zakladatelem byl zkušený kapelník p. Metoděj Hanák ze sousedních Brumovic. Za těmito úspěchy stojí mnoho únavné práce. Zrod Rozmařilky se datuje na r. 1967, Lácaranka vzniká v r. 1975. S aktivitami Lácaranky jste pravidelně informováni jejím kapelníkem – Kobylákem a Hustopečákem – Pavlem Svobodou. S hudbou těchto kapel jsme se setkávali živě hlavně na hodech, dále na jejich koncertech, či z poslechu jejich nahrávek, také v Čs. rozhlasu. Dechovou hudbu Rozmařilku můžeme slyšet však jen z jejich hudebních nosičů.

V letošním roce uplyne 55. výročí od zřízení této kobylské kapely Rozmařilka. Protože kapela ukončila svou činnost, je zde podrobný výčet její činnosti. V r. 1967 za pomoci naší obce, školy a rodičů se dala dohromady skupina 10-12letých hochů, žáků zdejší školy, s cílem založení mládežnické dechové hudby. Zodpovědnost nad vším přebírá obětavě

Metoděj Hanák. Nová škola, otevřená v r. 1961 s krásným prostředím, poskytla možnost scházení a zkoušení mladých muzikantů v blízké dřevěné klubovně školy u školního hřiště (nyní jsou zde prostory MŠ). Tato žákovská hudba zde našla své zázemí. Hochy převzalo pod svou patronací místní JZD Družba, které jim zajišťovalo hudební nástroje. Nově vznikající kapelu bylo třeba pojmenovat. Chlapci, v těchto letech rozmařilí, na něž platila jen pevná ruka kapelníka, si po dlouhém dohadování dali název Rozmařilka. Začátky, jak to obvyčejně bývá, byly velmi těžké. Kluci museli projít tvrdým drilem, aby se z nich stala dobrá hudba. Zkrotit takovou chásku není jednoduché. Děda Hanák, jak mu mladí muzikanti říkali, nic neprominul a věděl si rady. Dechová hudba musí umět také hrát do pochodu. Tuto možnost poskytovalo blízké hřiště. Chyba, když některý muzikant vykročil špatnou nohou. Děda Hanák měl dobrý zrak a k tomu využil někdy i svého „čaganu“. (Dnes jsou to úsměvné vzpomínky muzikantů.) Velkým pomocníkem kapely se stal p. Jaroslav Haman z Kobylí. Tak se rodila dobrá dechová hudba.

První vystoupení se konala v místním JZD na různých schůzích a slavnostech. Vyhrávalo se v obci Josefům, na karnevalech, také na pouti v Žarošicích a na Božím těle. Kvůli těmto náboženským akcím, jak to tehdejší doba nesla, byl M. Hanák zván „na kobereček“. Jeho argument však byl: „Kluci musí umět zahrát všecko, jak hymnu, ale i Bože, cos ráčil. Musíme prodat muziku – velmi důležité!“ Mladá kapela začala také vyhrávat po celém okrese, také na schůzích Jednoty, oslavách MDŽ i mysliveckých lečích. V r. 1975 pod vedením Metoděje Hanáka Rozmařilka účinkovala dokonce za hranicemi republiky v Maďarsku. Pětidenní zájezd k Balatonu jim za odměnu uhradil Okresní svaz družstevních rolníků. Hoši byli šikovní muzikanti, hudebně nadaní. Jak šel čas, hoši postupně ukončovali střední a učňovské školy, začali také plnit vojenskou službu. V kapele pak následovala řada změn. Po vojně se někteří oženili, přestěhovali, k muzice se nevrátili. Bylo třeba kapelu doplnit a hledat nové muzikanty v širokém okolí. Po M. Hanákovi pak v r. 1975 přebírá kapelnické žezlo Jaromír Vodička, který je kapelníkem do r. 1977. Uměleckým vedoucím je Josef Frýbort, po něm následuje odborník na slovo vzatý, Jožka Ištváněk z Hovorán, učitel LŠU Raťíškovice, později i Pavel Skočík a příležitostně Miroslav Procházka. Kapelníkem v letech 1977-1981 je tehdy vysokoškolák, Kobylák Jaroslav Novák, řečený Akoš. Kapela

Rozmařilka

má už v této době své zpěvačky. Prvními byly sestry Marie a Jindřiška Vajbarovy z Kobylí.

V r. 1977 kapela přešla pod jiného zřizovatele, kterým byl Kulturní klub MNV Bořetice. Dechovka pak slaví úspěchy. Pod vedením J. Ištvánka se dostává do nejvyšší kvalifikační třídy na okresních přehrávkách. Přihlašuje se do soutěže „O zlatý hrozen Jižní Moravy“ v Mikulově. Za vítěznou Mistříňankou a Šarovcem získává v r. 1980 krásné 3. místo. Posléze se umísťuje v okresním soupeření v Tvrdonicích na 1. místě. V krajské soutěži „O zlatou křídlovku“ v Kyjově v r. 1981 má opět zasloužené 3. místo. Výborná prezentace okresu Břeclav. Pro studium uvolňuje Jaroslav Novák místo vedoucího kapely. Muzikanti volí ze svého středu kapelníka, kterým se stal až do r. 1983 Zdeněk Otáhal. Na vlastní žádost se postu vzdává. V dalších dvou letech do r. 1985 nastupuje na jeho místo trombonista Ladislav Hasík.

S kapelou vystupovala řada zpěvaček a zpěváků. Po sestřích Vajbarových to byla děvčata z Bořetic, Velkých Bílovic a okolí. V r. 1981 s Rozmařilkou zpívá Jožka Silák, Vladka Sotolářová, dále Milada Dufková, kterou mnohdy úspěšně doplňoval i muzikant – barytonista Josef Křenek. Následovaly i další zpěvačky. Milada Dufková z Bořetic spolu s Jožkou Silákem ze Šardic obohacovali svým zpěvem vystoupení Rozmařilky po celých 10 let. Hudba hraje při všech příležitostech, k tanci, na přehlídkách, zařazuje i estrádní pořady. Na podzim v r. 1982 v Kulturním domě v Bořeticích se koná veřejná nahrávka Rozmařilky do Čs. rozhlasu Brno pod dirigentskou hůlkou Jožky Ištvánka. Pořad je věnován 15. výročí založení kapely.

V letech 1985-1990 je kapelníkem Jaromír Ševela. V r. 1990 nastupuje do čela dechovky Augustin Vojtěšek, jeho zástupcem je Kamil Hycl. Rozmařilka je především hodová kapela. Účinkuje nejen na Slovácku, ale i ve vzdálenějších místech. Na pořadu je i nesčetné množství

plesů a slavností. Jsou to i přehlídky dechových hudeb, mezi nimiž Rozmařilka nechybí. V roce 1983 obsazuje 2. místo v okresní soutěži. Na podzim 1985 je zařazena do programu – přehlídky dechových hudeb na Slovensku v Senici. Muzikanti jsou zváni k vystoupení na oslavách osvobození republiky (Bořetice, Kobylí Velké Bílovice), 1. máje (Mikulov). Hrají také do pochodu na okrskových, okresních a místních spartakiádách (Hustopeče, Břeclav, Kobylí). V r. 1986 postupují do krajského kola společně s Legrúty z Velkých Bílovic.

Muzikanti jsou nestejného věku. Odcházejí z kapely za různými záležitostmi (platilo i o zpěvácích). Bylo třeba hledat náhradníky. V tomto se dobře osvědčila mladší sestra Rozmařilky – Lácaranka. Jakmile její chlapci zvládali dobře své nástroje, okamžitě byli zváni do Rozmařilky na zaskok. Později se to dělo i obráceně. Téměř dalších 20 let muzikanti Lácaranky zaskakovali na akcích Rozmařilky a obráceně. Muzikanti Rozmařilky vypomáhali, když bylo třeba Lácarance. (Nebylo to krásné, příkladné soužití dvou sester?)

K úspěchům Rozmařilky se řadí také vystoupení kapely v Lednici v r. 1984. Hudba byla pozvána k promenádnímu koncertu v lednickém parku, který byl určen pro posluchače z různých končin naší republiky i zahraničí. Koncert měl velký úspěch. Dostalo se jim i písemného poděkování za příkladné vystoupení. Kapela jako vždy vystupovala samozřejmě v lidových krojích. Hudebníci kapely se také zviditelňovali v zahraničí. Bylo to NDR, Rakousko, Francie.

Od r. 1988 přešla kapela pod zřizovatele JZD Čejč. Mnozí muzikanti i zpěváci odešli a nahradili je jiní. Hudba pokračuje dál. Po r. 1989 rozšiřuje zájezdy i do NSR. Kapela nemá problém zpestřit zábavu. Mimo klasickou polku

a valčík dovede zahrát jakýkoliv žánr muziky, ať je to třeba vrtěná, či slowfox, rokenrol apod.

30 let založení Rozmařilky oslavila kapela v červenci 1997 v malebné vesničce Nebelschutz v Německu, kam bývá hudba každoročně zvána na Mezinárodní setkání mládeže. Hudba vyhrávala i nadále v naší obci a širokém okolí. Postupně, během doby, však nastávají problémy v obsazení některých hudebníků pro vystoupení. Ještě v březnu 2005 kapela hraje na Muzikantském plesu v Bořeticích, v červnu na svatbě ve Velkých Pavlovicích. Není dostatek stálých hráčů, tak Rozmařilka ukončila svou činnost. Za své dlouholeté působení se v Rozmařilce vystřídalo několik desítek muzikantů a zpěváků. Za skvělými výsledky je skryto hodně píle a vytrvalosti s láskou k hudbě.

Kapelník Metoděj Hanák – děda Hanák – by měl jistě z výsledků kapely Rozmařilky radost. Stejně tak by byl hrdý i na Lácaranku, hlavně také na jejich dlouhodobou spolupráci. Jistě nikdy nelitoval vynaloženého úsilí na výchovu těchto školáckých kapel.

Všem muzikantům těchto dechových souborů patří od nás posluchačů velké poděkování za vytváření dobré pohody i radosti ze zpěvu a hudby.

Vydané nosiče:

- 1 kazeta s názvem „Rozmařilka Vám“ z r. 1993
- 1 CD s názvem „Z hodového džbánku“ z r. 2002

Klub přátel historie, Milena Škrobáková

Využity vzpomínky muzikantů Jaroslava Nováka, Pavla Svobody, Kamila Hycla, Jiřího Bárty, Josefa Křenka, Ladislava Hasíka, Josefa Kostihy, zpěvačky Milady Dufkové a materiálů Stanislava Pěničky.

Rozmařilka - Vystoupení v Zemědělské škole Klobouky z roku 1972

Medailonek „Noráka“ Karla Novotného z Kobylí

Pojem totální nasazení jsme znali hlavně v souvislosti s nucenou prací našich lidí z Protektorátu Čechy a Morava v Německu a Rakousku. Menší část dělníků byla ale poslána také do dalších okupovaných zemí v Evropě, včetně Skandinávie.

O jejich osudu nebyly žádné zprávy, až teprve v roce 2012 Norský národní archiv po zpracování zpřístupnil odborné veřejnosti fondy německé okupační správy. Tak mohl být později vyhlášen Norskými fondy projekt Česko-norská memorabilia, na kterém pracovaly společně Univerzita v Trondheimu a Univerzita Karlova v Praze.

Na počátku druhé světové války skandinávské státy věřily, že zůstanou, stejně jako za první světové války, neutrální. Pro německé zájmy však mělo Norsko významnou strategickou polohu, a tak jej, současně s Dánskem, na jaře 1940 Němci obsadili s plánem vybudovat na pobřeží obranný systém, který měl vést od jihu Norska až na sever za polární kruh k finským hranicím. Norsko mělo chránit Říši před námořní blokádou, a zároveň bylo důležité pro operace německého námořnictva a letectva v Severním moři a Arktidě. Členité norské pobřeží v délce více než 25 000 km, vyžadovalo budování pevného zabezpečení: betonových bunkrů, dělostřeleckých postavení, rozšiřování kapacity přístavů. Ve vnitrozemí se zase stavěla nová letiště a rozšiřovala stávající, z nichž by mohly bombardéry Luftwaffe útočit na Británii. Vzhledem k tomu, že opevnění se stavěla na mnoha dalších místech v Evropě od Středomoří až po Arktidu, bylo potřeba také stále více pracovních sil. Ty dodávala Todtova organizace, která pro Říši zajišťovala výstavbu strategické infrastruktury.

Dalším cílem Němců bylo vybudovat Severní a Polární železnici podél pobřeží z Trondheimu až po Kirkenes ve Finnmarce. Tímto spojením se měly zásobovat polární základny, a rovněž zabezpečit německý útok na Murmansk. Němci začali s výstavbou železnice již v roce 1940. Uvědomovali si, že se mohou stát snadným cílem námořních i leteckých útoků. Od podzimu 1942 na stavbách pracovalo také asi 20 000 sovětských a jugoslávských zajatců.

V Protektorátu Čechy a Morava byla zavedena pracovní povinnost pro všechny muže ve věku 16 až 26 let již od 25. 7. 1939. Tehdy sedmnáctiletý Karel Novotný byl přidělen pracovním úřadem do Říše po vyučení strojníkem v roce 1940. Již od 1. 2. 1940 byl veden jako pracovník Todtovy organizace u firmy Funke & Co se sídlem v Drážďanech-Freitalu. Tato firma stavěla úseky Severní železnice ze Steigenu do Fauske v Norsku.

Karel Novotný pracoval na stavbě dálnice do Salzburku, po půl roce byl přeřazen do oblasti Brjansk v Rusku na úpravu železnice. V červenci 1943 byl zařazen na práce do středního Norska v Mo i Rana. Náročná pracovní i drsné klimatické podmínky, nedostatečná strava, a v roce 1944 i mezinárodní situace způsobila, že se nuceně nasazení odhodlávali k útekům. V tomto roce také přešla Todtova organizace pod vedení jednotek SS a je zaznamenána i hromadná dezerte deseti pracovníků firmy Funke & Co z místa Mo i Rana. K této skupině patřil i Karel Novotný.

Útěk se uskutečnil v listopadu a 5. 12. 1944 uprchlíci přihlásili švédským úřadům. Zatím není objasněno, proč uvedla Todtova organizace v evidenci jako datum útěku až 26. březen 1945. Podle vyprávění byl přechod ve sněhu v horách velmi náročný a riskantní, muži trpěli hladem. Hranice do Švédska byla Němci zvláště dobře hlídána. V případě zadržení by následovaly tvrdé tresty. Za pokusy o útěk byli lidé posíláni do kárného tábora do Falstadu. Útěk se nakonec podařil. Karel Novotný poté ve Švédsku pracoval v dolech v Nyvongu. Zde se seznámil s rodinou Lindvall, se kterou si pravidelně dopisoval i po návratu až do konce svého života.

Při pobytu ve Švédsku se přes exilová ministerstva vnitřní a národní obrany v Londýně přihlásil jako dobrovolník do československé zahraniční armády. Byl odveden 11. ledna 1945 ve Stockholmu. Ve Švédsku zůstal a 5. února zažádal přes důvěrníka ministerstva zahraničních věcí ve Stockholmu obě naše ministerstva o vydání československého pasu, potřebného k návratu do vlasti. Repatriace se protáhla, ale na podzim 1945 se konečně vrátil zpět do Kobylí.

V letech 1946 – 1948 plnil na Slovensku vojenskou základní službu. V této době onemocněl těžkou formou infekční žloutenky. Po přeléčení nastoupil do Depa Horní Heršpice, kde pracoval na údržbě vlaků. Přátelil se tam s Ferencem Maršálkem (československý davisčupový hráč a mistr republiky). Přes velký věkový rozdíl je pojilo společné téma - Švédsko. Pan Maršálek si totiž zahrál před válkou tenis jako úspěšný hráč dokonce i se švédským králem Gustavem VI. Adolfem.

Počátkem padesátých let došlo na pracovišti k explozi kotle lokomotivy a mluvilo se o sabotáži. Z činu bylo obviněno více osob. Akce byla připravena tak, aby mohli být odhaleni tzv. vnitřní nepřátelé tehdejšího lidově demokratického zřízení. I v tomto případě se jednalo o osoby, které měly jakýkoli kontakt na západ v době druhé světové války. Karel Novotný a pan Maršálek byli do této události také zapleteni. Podrobnosti, bohužel, nevíme, ale v roce 1953 dostal cyklostylovaný doklad o amnestii v souvislosti s nástupem prezidenta Antonína Zápotockého do funkce. Karel Novotný následně pracoval v uranových dolech v Jáchymově, kde utrpěl pracovní úraz - zlomeninu nártní kosti. Dalším jeho pracovištěm se stal na krátkou dobu mlýn v Čejči. Až do konce svého života byl pak zaměstnán jako montér hromosvodů v Konektě Brno.

Celý život žil v Kobylí. Oženil se se Zdenkou Češkovou, v manželství vychovali dvě dcery, Zdeňku a Miroslavu. Zemřel v roce 1971 ve věku 48 let.

Zdeňka Krejčířková
Miroslava Kotíková

Použité zdroje:

Hingarová, V.: *Za polárním kruhem. In: Dějiny a současnost, č. 3/2020, s. 16-19.*

Maršálek, Z.: *Z Todtovy organizace do československého vojska. In: Dějiny a současnost, č. 3/2020, s. 20-23.*

Organizace Todt. Dostupné z: www.wikipedia.cz

POSLÁNI NA SEVER

ČEŠI NA NUCENÉ PRÁCI V NORSKU
V LETECH DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

26. 6. – 31. 8. 2022

Putovní výstava

Praha – Teplice – Ústí – Brno – Boskovice

NORÁCI

Vernisáž s komentovanou prohlídkou:

neděle 26. 6. 2022, 14:00

Muzeum obce Kobylí

Výstava POSLÁNI NA SEVER: Češi na nucené práci v Norsku v letech druhé světové války zachycuje dosud jen velmi málo známý osud půl druhé tisícovky Čechů, kteří se v letech druhé světové války nedobrovolně ocitli v Norsku, kde se v drsných severských podmínkách museli podílet na výstavbě opevnění, železnic, cest a dalších zařízení, sloužících nacistickým okupantům. Po válce se nuceně nasazení začali scházet, vedeni pocitem souznělosti v nevhodné zkušenosti z dalekého Severu. Začali si říkat „Noráci“.

Poděkování za krásnou vzpomínku

Děkujeme ženám Muzea obce Kobylí za nápad uspořádat vzpomínkovou výstavu, která byla navíc zahájena opravdu důstojnou vernisáží. Obdivujeme šikovnost a obětavost při instalování obrazů a fotodokumentace a vytvoření celkové příjemné atmosféry. Za vřelá průvodní slova, za skvělou recitaci děvčat a profesionální zpěv Mužáků, za výtečné občerstvení...

...děkuje rodina Augustina Havlína

Hodečky 2022

Po dvouleté vynucené přestávce zaviněné pandemií se uskutečnil 10. ročník Dětských hodečků. Bylo poznat, že všichni se už nemohli dočkat, protože se nás sešlo opravdu hodně. Počasí se vydařilo, přestože v sobotu v podvečer nám v sokolské zahradě větrem odletěl a poškodil se velký stan. Ale protože letošní stárci mají moc šikovné rodiče, vše se podařilo zachránit.

Nedělní průvod od muzea do sokolské zahrady byl početný, děti se seřadily a pochodovaly vzorově. Braly to opravdu zodpovědně a bylo to moc krásné. Změnou oproti předcházejícím ročníkům byla dechová hudba. Stárky a stárečky doprovodila a po celé odpoledne vyhrávala Veselá kapela z Ratíškovic. Novinkou byly i butonky, místo dřívějších mašliček. Jen jsme podcenili jejich množství. Tentokrát Vás přišlo hodně. Děti i dospělých, domácích i přespolních, krojovaných i bez kroje, účinkujících a hlavně diváků a tanečníků.

Hodové odpoledne zpestřilo vystoupení několika dětských souborů. Jako první se představily děti z Folklorního

kroužku při MŠ Velké Pavlovice SADOVAČEK, pod vedením Jany Otáhalové a Jany Teturové. Následovalo vystoupení Pěveckého sborečku při ZŠ Kobylí pod vedením paní učitelky Miroslavy Šubíkové. Folklorní kroužek při ZŠ Kobylí SLUNÉČKO se představil ve dvou vystoupeních, mladších dětí s pásmem HLEDÁM TĚ, VOLÁM TĚ, starších dětí s pásmem ŠOTYSKA. Obě vystoupení s dětmi nacvičily Jana Otáhalová a Iva Rusňáková.

Zavádka! Vystoupení, na které jsme se všichni moc těšili, protože hody na Hanáckém Slovácku, tudíž i v Kobylí, bez zavádky nemohou být. Zavádka je tradiční obřadní tanec, který se na hody tančí už mnohá desetiletí. Děti ze 4. tř. Základní školy Kobylí si ukázkou zavádky připravily pod vedením maminek Ivy Brtevníkové a Jany Čeperové. Autorkou originálního textu je Dana Kotková a zpěvem děti doprovodili již tradičně Mužáci z Kobylí. A letošní zavádka byla opravdu úžasná, děti předvedly působivé vystoupení

Za zmínku stojí, že na hodečky se dostavil i jako hodový host mladý Folklorní kroužek z Hrabětic na Znojemsku.

Hosté to byli nečekaní, ale to nás nezaskočilo a dostali svůj prostor v programu. Kluci předvedli verbuňk a děvčata vrtěná.

V programu hodeček nechyběly ani sóla, páskové, balonkové a sólo „Osáci“. Tím byl oficiální program hodeček zakončen, za pochodu odešli stárci a stárečky ze sóla. Vše, jak se patří na správných hodech.

Velké poděkování za vydařenou nedělní odpoledne patří všem účinkujícím, kobylským stárkům a stárkám a chas, stárkům a stárečkám ze 4. tř. ZŠ a jejich rodičům, prarodičům, tetám, strýčkům a známým za nastrojení dětí do krojů, všem sponzorům a dárcům, vinařům, všem ostatním za to, že vytvořili báječnou atmosféru. Poděkování patří i dobrovolným organizátorům a pořadatelům z Klubu přátel historie, Muzea a Obce Kobylí.

Myslím, že letošní jubilejní ročník dětských hodeček patřil v historii k těm nejvydařenějším. Těšíme se s Vámi na další ročník Dětských hodeček v Kobylí.

Radoslava Bureš Obadalová

Dětské hodečky - Zavádka 2022

- Máme tu zasej dětský hodečky,
je nás hodně, radujem se všechny.
Poděkování neseme v celej naší kráse
a za rok tu sejdeme se zase.
- 1. Fotbalista je Lukáš Otáhal,
v zimě lyže, v létě by furt plaval.
Vstávat ráno do školy, to je velká dřina,
hry na počítaču je věc iná.
- 2. Čtenářka Pája Brtevníková,
pečlivá je ve škole aj doma.
Hodně často cestuje, výlety má ráda,
doma se pak s kočičkú svú hrává.
- 3. Všestranej je Mikulica Ondřej,
čas strávenej venku to je pro něj.
Florbal, fotbal, hra na schovku, to ho všecko baví,
potom v klidu z lega doma staví.
- 4. Studentka Štěpánka Čeperová,
do školy chodívá hodně ráda.
Možeme ju zahlídnúť často u rybníka,
jak s tatínkem kapříky tam chytá.
- 5. Matěj Kosík ten nemá rád školu,
bez ostychu přiznává se k tomu,
zato s tatků v jejich dílně často rád pracuje,
a s klukama na kole rajtuje.
- 6. Tanečnica Sára Škaroupková,
peče, vaří, v kuchyni pomáhá,
stará se o králíčka aj nový štěňátko
to vše umí to naše poupátko.
- 7. Hráč deskových her Vojta Pokorný,
volnej čas on tráví nad knížkami.
O zvířátka se stará aj při tem si zpívá,
čas na jízdu na kole mu zbývá.
- 8. Hanička Pálenská zpěvulka je,
na housle v cimbálce si zahraje.
Plave, tančí, skotačí, hodně krůžků zvládá,
všecko dělá s radostú a ráda.
- 9. Tu je vinař Tadeáš Lanžhotský,
hokejista, fanúšek Komety.
Ve vinařství pomáhá, tatkovu aj radí,
babička s dědú to majú rádi.
- 10. Klavíristka Ád'a Herůfková,
doma eště ona dvě sestry má.
Nejmladší je Emička, tu často hlídává,
pak si s Barunkú na hřišti hrává.
- 11. To je fotograf Jakub Stohanzl,
lyžař, plavec, cyklista, výtvarník.
Ve chvílách volna tvoří, nebo lego skládá,
rád čte, to maminka vidí ráda.
- 12. Parádnicia Violka Tlachová,
vždycky dobře ví, co oblíct si má,
Chodí s pejskem na procházku, nebo s kočkú běhá,
jízdu na kole si ujít nedá.
- A je konec tej našej zavádky,
rok uplyne a je hnedkaj zpátky.
Včil budeme trénovat polku, valčík taky,
překvapíme kamaradú v hody.

HODY KOBYLÍ 2022

Kobylští stárci, stárky a chasa vás srdečně zvou na tradiční krojované hody, které se konají ve dnech

18., 19. a 20. června

PROGRAM HODŮ:

Čtvrtek 16. 6.

- stavění máje, začátek od 17.00 hodin, poté posezení u cimbálové muziky Vinica

Sobota 18. 6.

- od 7.00 hodin zvaní celé obce
- v 15.30 hodin začátek průvodu ze Sokolské zahrady ke 2. stárce a ke starostovi v ulici Sokolská, odtud přes křižovatku ulicí Osvobození k muzeu, poté kolem pohostinství Synot, ulicí U Parku zpět do Sokolské zahrady

Neděle 19. 6.

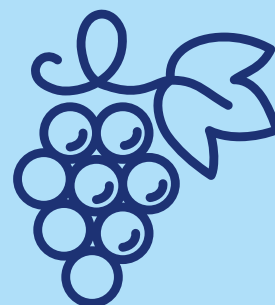
- ve 13.30 hodin začátek průvodu ze Sokolské zahrady k 1. stárce Na Konec světa, poté ulicí Augusty Šebestové, směr Vrbice, ulicí Školní, následně ulicí Židovou do Suchořádkové zmloty, kde proběhne focení a připojí se krojované děti, zpět ulicí Suchý řádek do Sokolské zahrady

Pondělí 20. 6.

- v 15.00 hodin začátek průvodu ze Sokolské zahrady do muzea pro krojované dívky, poté ulicí Osvobození na křižovatku, ulicí Augusty Šebestové na ulici Kašnice, poté zpět do Sokolské zahrady
- v 17.00 hodin předpokládaný začátek zavádky

Poděkování

Stárci, stárky a chasa Kobylí 2022 děkují spolku Zahrádkářů Kobylí za poskytnutí (darování) vína, lahví na víno a zapůjčení přepravek a tím projevovanou podporu při pořádání letošních hodů.

Obec Kobylí vás zve
na tradiční

Zarážení Hory

v sobotu **27.8.2022**
od 15.30 hod. „Suchořádká zmola“

V programu vystoupí kapela **JELÉN**,
Fčeličky Strážnice, Folklórní soubor Salajka Dambořice,
kobylišťtí ochotníci, sbor J. Borovičkové a Mužáci z Kobylí.
U presu zahraje CM Vonica.

ZPĚVÁČEK Hanáckého Slovácka 2022

Po předchozím výběrovém kole se Nicol Janglová z Kobylí zúčastnila soutěže dětských zpěváků lidových písní „Zpěváček Hanáckého Slovácka 2022“. Soutěž byla pořádána pod záštitou Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici. V regionu Hanáckého Slovácka se představily děti ve třech kategoriích. A jaký sklídila Nicol úspěch? Z 22 dětí se umístila na pěkném druhém místě s postupem do oblastního kola.

Tak ať Ti to zpívá, Nicolko!

Kam oko dohlédne – Kamzík

Za dalším místem našeho seriálu Kam oko dohlédne se podíváme k našim sousedům na Slovensko.

Nikdy jsem neslyšel, že z Kobyly je vidět Bratislava. Že jsou vidět Alpy, to ano. Ale Bratislava? Přesto za jasné viditelnosti lze z naší rozhledny spatřit jižním směrem obrysy televizního vysílače Kamzík, který je výraznou dominantou hlavního města Slovenska. Věž vysílače jsem našel dalekohledem, ale když už jsem věděl, kde přesně je, tak i pouhým okem jsem tmavou čárku viděl. Vzdušnou čarou je to kolem 85 kilometrů.

Vysílač se začal stavět v roce 1967 a jeho stavba byla dokončena v roce 1975. (Dá se říci, že Kamzík je dvojčetem libereckého Ještědu, který se stavěl zhruba ve stejné době). Věž stojí na stejnojmenném vrchu Kamzík v Malých Karpatech v nadmořské výšce 433 metrů a je nejvyšší stavbou v Bratislavě: Vysoká je 194 metrů a její vrchol je ve výšce 635 metrů nad mořem. Základní kámen stavby, která nahradila starou ocelovou vysílací věž z roku 1956, položili v roce 1967 a velkolepé dílo dokončili v roce 1975. Její autoři zvolili tvar, který při-

pomíná elegantní štíhlou láhev na víno. Pro veřejnost je přístupná restaurace v 70 m. Je z ní překrásný výhled na Dunaj, celou Bratislavu a Malé Karpaty.

Slovenské hlavní město je určitě zajímavým cílem rodinného výletu. Tak v létě vyrazte a nezapomeňte na Kamzík.

Josef Kaňa

Epitaf z kolébky

Vladimír Janošek

*Je jarní dopoledne,
ležím z dřeva v bedně,
pomníček mi strojí,
na hračky prach si sedne,
dětská ruka bledne,
ale proč, kdo mi poví?*

*Nic nezbylo ze dne,
když zhaslo světlo ve mně,
toť oběť vlasti mojí,
z jahodí se zvedne,
další dítko neposedné,
z krve národy se rodí.*

Obec Kobylí a ZO ČZS Kobylí
Vás srdečně zvou na VIII. ročník výstavy

Kobylská Zahrádka

2022

3.9. - 5.9.

Zveme Vás do Sokolovny a Sokolské zahrady, na sedmý ročník výstavy ovoce, zeleniny a produktů z nich zhotovených.

V sobotu v 9:00 zahájí dopolední program start soutěže ve vaření "zelňačky", za účasti domácích i přespolních týmů. Ve 12:30 začne ochutnávka polévek pro veřejnost, kdy každý bude mít možnost udělit svůj hlas pro nejlepší polévku. Ve 14:00 proběhne slavnostní vyhlášení vítěze o nejlepší zelňačku.

Po celý den se můžeme občerstvit u některého z prezentovaných **MINIPIVOVARŮ**

V odpoledním programu se můžete těšit na soutěž o největší dýni, soutěžní výstavku obrázků žáků ZŠ, přehlídku výpěstků našich zahrádkářů, výstavku hroznů odrůd vinné révy a spoustu dalších zajímavostí.

Součástí výstavy bude přehlídka kaktusů, sukulentů, exotických rostlin, CHILLI papriček a samostatná prezentace kvetoucích mečíků firmy LUKON GLADS.

V pondělí je výstava určena pro děti ze základní a mateřské školy.

Odpolední program zpestří svým vystoupením

Cimbálová muzika Dukát

Burčák, víno, pivo a něco k zakousnutí zajištěno. Vstupné dobrovolné (nezahrnuje ochutnávku polévek)

Kdo by se chtěl pochlubit svým výpěstkem, nechť tento donese v pátek v 17:00 do sokolovny.

Jednota OREL Kobylí

V letošním roce naše Jednota OREL Kobylí uspořádala už několik akcí pro širokou veřejnost jako **Den otevřených dveří** pro maminky všech věkových kategorií u příležitosti jejich svátku, již tradiční běžecké závody **Lácarman**, kterých se účastní i stateční chodci, **Hry bez hranic** pro celou rodinu, při kterých si můžete vyzkoušet své dovednosti na stanovištích po celé obci – na orlovně, v hasičce, muzeu a u kostela. Děkujeme všem, kdo se zapojujete do organizace akcí a všem, kdo se jich účastníte.

Těšíme se na Vás na dalších akcích!

Aktuální termíny sledujte na našich webových stránkách, facebooku a v hlášení obecního rozhlasu.

Kristýna Čížková

Myslivecký spolek

Začal červen - měsíc myslivosti. Červen nebyl vybrán náhodou. V tomto měsíci se v přírodě děje mnoho zajímavého. Je to zvláště zrození nového života, ať už spárkaté zvěře, jako je zvěř srnčí a vysoká, ale také se líhne mnoho druhů ptactva, ať jsou to bažanti, koroptve nebo četné druhy zpěvného ptactva. Všechna tato živá stvoření potřebují naši ochranu a péči. Bohužel právě do této doby spadá také kosení luk. Začíná nerovný boj stroje s mladou

zvěří, kdo vyhraje, je všem jasné. Pod koly traktoru, ale také v sekacím stroji končí předčasně životy mnoha druhů zvěře a ptactva. Vznikla zajímavá iniciativa, která má za cíl ochranu zvláště mladé zvěře před lidmi. Mnoho živočichů nechává svá mláďata volně a vydávají se na zaopatření potravy.

Pokud najdete v přírodě „ztracená“ mláďata, tak se zachovejte takto:

- sbírejte jen mláďata viditelně poraněná.
- nalezená opeřená ptáčata usadte na nejbližší vyvýšené místo.
- na mláďata srstnaté zvěře nesahejte, nechte je na místě, matka si je najde a postará se o ně.
- chovejte se v přírodě klidně a nerušte.
- nenechávejte v přírodě volně pobíhat psy.

Pro tyto případy byl vytvořen web www.zvirevnouzi.cz, kde můžete zjistit, jak se v dané chvíli zachovat.

Do vinohradů máme k dispozici pachové odpuzovače zvěře. Stačí se informovat u Vítka Svobody nebo Luboše Blažka.

Miroslav Tlach

MYSLIVECKÝ SPOLEK NABÍZÍ KE KOUPI ZVĚŘINU. CENA ZVĚŘINY PO TELEFONICKÉ DOMLUVĚ S LUBOŠEM BLAŽKEM NA TELEFONNÍM ČÍSLE 737 199 913

Volejbalová obec Kobylí

pořádá

V SOBOTU 6. SRPNA 2022

MEMORIÁL PETRA ZEMÁNKA

49. ročník – turnaj mužů

49. ročník - I. třída muži

31. ročník - II. třída muži

MEMORIÁL ANTONÍNA KANI

30. ročník – turnaj veteránů 40

21. ročník – turnaj superveteránů 50

11. ročník – turnaj megaveteránů 60

KOBYLSKÝ TURNAJ ŽEN

9. ročník

za družstvo. Turnaj bude ukončen asi v 19.30 hodin slavnostním nástupem všech družstev, vyhlášením výsledků a předáním cen.

Příhlášky muži, veteráni a ženy:

- Ing. František Řačák, mobil: 724 049 219, e-mail: venkovskyraj@seznam.cz

Organizační výbor:

- Ředitel turnaje - Ing. František Řačák 724 049 219, venkovskyraj@seznam.cz
- Řídící soutěže – Ing. Antonín Kraincinger 602 892 185, kraincingera@seznam.cz
- Technický úsek - Mgr. Zdeněk Sovadina 737 050 960, zdeneksov@volny.cz

Upozornění: Pořadatel si vyhrazuje právo na omezení počtu zúčastněných družstev, případně na zrušení celé akce, těsně před termínem konání turnaje, v souvislosti s aktuální situací pandemie Covid 19.

František Řačák

Sláva vítězům, čest poraženým

Hráli jsme se starší přípravkou zápas v Pohořelicích. Bylo nevlídné aprílové počasí, chladno, foukal vítr, utkání skončilo výsledkem 26:1 pro nás. Je to velký rozdíl a na první pohled by člověk řekl, že to byl zbytečný zápas. Ale v tomto případě to určitě neplatilo. Při hodnocení zápasu jsem upozornil naše fotbalisty, že soupeř hrál se zápalem až do konce. Přesto, že prohrávali velkým rozdílem, hráči z Pohořelic bojovali, nehádali se, nesváděli vinu jeden na druhého, a dokonce měli i nějaké šance a pořád nás tlačili k vyššímu výkonu. Rozbor utkání jsem zakončil příhodným výrokem „**Sláva vítězům, čest poraženým**“. A zároveň jsem si uvědomil, jak málo tento výrok ve veřejném prostoru v posledním čase slyšíme, a to nejenom ve sportu...?

Josef Kaňa

Starší přípravka, spojené družstvo Bořetice, Kobyly, Vrbice, ročníky 2011 a mladší

Stojící zleva: Vojtěch Otáhal (Kobyly), Martin Horák (Vrbice), Jaroslav Springer (Bořetice), Štěpán Novák (Kobyly), Petr Kadlec (Bořetice)

V pokleku zleva: Štěpán Šebesta (Bořetice), David Novák (Kobyly), Tadeáš Lanžhotský (Kobyly), Robert Soukop (Kobyly)

Ležící: Oliver Pilarčík (Bořetice)

Inzerce

PRO SVÉ KLIENTY AKTUÁLNĚ HLEDÁM:

Menší rodinný dům - může být k rekonstrukci (2+1, 3+1)	Byt, alespoň po částečné rekonstrukci pro tříčlennou rodinu	Rekreační objekty (apartmány, vinné sklepy, chaty a chalupy)	Ornou půdu pro hospodaření nebo samostatné vinice
Stavební pozemek 250 m ² a větší		Větší RD k užívání bez nutných investic (3 pokoje a větší)	Vinný sklep, nejlépe s ubytováním pro 4 a více osob

Jan Vystoupil
jan.vystoupil@finrealinvest.cz
www.janvystoupil.cz
+420 774 999 016

POZEMKY

DOMY

BYTY

SKLEPY

BEZPEČNÝ PRODEJ VAŠÍ NEMOVITOSTI POMOCÍ PROFESIONÁLNÍCH VIDEOPROHLÍDEK

7. Kobylí Open 2022

Tato druhá zastávka Discgolfové ligy Moravy a Slezska přilákala do Kobylí 97 borců, kteří nic nedali za předpověď počasí, přijeli a učinili z běžného turnaje turnaj skvělý. Po pátečním a celonočním dešti hřiště připomínalo spíše legendární Woodstock než plochu pro discgolf. Ale díky počasí, které se neskutečně umoudřilo, bylo hřiště hodinu po hodině lepší (a to jsme nezapnuli pověsný kobylský vítr, aby bylo hřiště rychleji vysušené). Trocha bláta vydržela jen na přidaných jamkách, ale hráči mají aspoň na co vzpomínat. Výsledky jsou na webu idiscgolf.cz, ocenili jsme vždy 3 nejlepší borce v neuvěřitelných 9 kategoriích.

Ještě jednou děkujeme za pomoc s přípravou hřiště Technickým službám, Obci Kobylí, ale i panu starostovi Pavlu Kotíkovovi za parádní fotoreportáž a pomoc s občerstvením.

Turnaje se zúčastnilo 18 místních hráčů, kteří spolu s ostatními hráči z Moravy, Slezska, Čech i Slovenska zajistili, že náš turnaj bude opět jedním z největších jednodenních turnajů v celé ČR.

Za ceny pro nejlepší soutěžící děkujeme firmám Vinařství Lovečkov, Sekt Jan Petrák, proDiscgolf.cz a Liboru Juřenovi, který navíc vyhrál prestižní kategorii MPO, když zahrál 19 jamek 2. kola za -12, což je opravdu parádní výsledek.

Vlastimil Janda, DGC Kobylí

 oknium®

Vaše úspora...

**PLASTOVÁ A HLIŇÍKOVÁ
OKNA A DVEŘE**

na trhu již 20 let

telefon: **777 407 779**

e-mail: **barina@oknium.cz**

NOVÁ OBCHODNÍ KANCELÁŘ RAJHRAD
Masarykova 1048 (budova prodejny Billa)

www.oknium.cz

FARNOST KOBYLÍ SPOLEČNOU CESTOU

Příroda je velkolepá podívaná

Tato překrásná „kniha“ se otevírá všem – jak malým, tak velkým. V kontaktu s přírodou člověk znovu nalézá svou správnou dimenzi: nově objevuje sám sebe jako nepatrné, avšak jedinečné stvoření, které se může setkat s Bohem, protože je ve svém nitru otevřeno vůči Nekonečnému.

Člověk ve světě který ho obklopuje, poznává stopy dobra, krásy a Boží prozřetelnosti a jakoby přirozeně se otevírá k úžasu.

"Kdo si zachová schopnost vidět krásu, nikdy nezestárne."
(Gustav Janouch).

Jestliže naše oči zůstanou otevřené pro krásu Božího stvoření a naše mysl pro krásu jeho pravdy, můžeme opravdu doufat, že zůstaneme mladí a že budeme budovat svět, který odráží něco z oné božské krásy, a tím inspiruje i budoucí generace, aby jednaly podobně.

Covid nám to 2 roky nedovolil

7. května jsme po dvouleté proluce opět s radostí vyrazili na tradiční pěší pouť k Matce Boží do Žarošic. Celé generace našich rodáků putovaly do Žarošic aby si vyprosily rozličná dobrodiní. Jistě by mnoho z nich mohlo svědčit o pomoci Panny Marie při vyslyšení jejich proseb. Vždy máme za co prosit a vždy máme za mnohé děkovat. V dnešní hektické a rozpolcené společnosti je třeba sjed-

nocení a lásky. A kdo lépe dokáže sjednotit a milovat než matka.

Unavené poutníky již tradičně přivítala rodina Nováková v Krumvíři svým otevřeným sklepem a pohoštěním - velké díky 😊. Tak zase za rok na pouťi!!!

Maria matičko, královno nebe, za Tvoji pomoc a ochranu, prosíme Tebe...

P.P. postřehy poutníků

Na pěší pouť do Žarošic se vždy těším dlouho dopředu... A tak i letos jsem si 7. 5. brzy ráno nachystala svachnu, pití...a pláštěnku a před osmou vyrazila ke kostelu. Počasí moc přívětivé nebylo, drobně pršelo...přesto se sešlo přibližně 20 poutníků všech věkových kategorií, kteří se rozhodli putovat k Panně Marii... Cesta tomu našemu malému a (díky pláštěnkám) krásně barevnému průvodu pěkně ubíhala. A tak krátce před 14 hodinou jsme dorazili do Žarošic, kde jsme pouť zakončili mší svatou.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem organizátorům, doprovodnému vozidlu i řidičům, co pro unavené do Žarošic přjeli - všem upřímně Pán Bůh zaplat.

Soňa Čejková

Na pěší pouť do Žarošic se těším každý rok. Je to moc hezký zážitek, chvílku se ztišíte a přemýšlíte o Pánu Bohu, nesete ve předu křížek a vedete celou pouť. Pak se zase bavíte se všemi kolem, čím více jdete, tím více se srdce otevírají. Někdy zase předzpíváváte do megafonu klasické, ale vždy krásné a dojemné mariánské písničky, mám opravdu pocit, jako kdyby Maria kráčela vedle mě. Nejvíce se mi líbí, jak se s lidmi více sblížíme a rozdělíme se o naše dobroty a navzájem se podporujeme a provádíme krásné skutky milosrdenství, které určitě nezůstanou lhostejně neposkvřněnému srdci Panny Marie.

Natálie Dudová

24. dubna jsme oslavili

Svátek patrona našeho kostela – svatého Jiří

Jako každý rok, také letos jsme prožili ve slavnostní náladě svátek svatého Jiří. V sobotu před slavností napekly ochotné farnice pod vedením paní Boženy Mikulicové výborné hodovní koláčky – letos se poprvé pekly v pastoračním centru na faře a při pečení pomáhaly také stárky. Na mši svatou přišla mládež, děti, stárky i stárky ve slavnostních krojích. Během bohoslužby krojovaní četli úryvky z Bible a přinesli obětní dary. Slavnost umocnil krásný zpěv kobylských mužáků. Po mši svaté zahrála dechová hudba k poslechu i tanci, všichni ochutnali výborné koláčky a víno od stárků. Nálada byla výborná, trochu sprchlo, ale jak říkal otec Tomáš, zrovna v ten čas se konalo v Bořeticích procesí s prosbou za déšť a dobrou úrodu.

Všem, kteří se jakkoliv podíleli na oslavě svatého Jiří, patří velké poděkování.

Svatý Jiří, patrone náš, oroduj z nás !

Miroslava Řeháková

Svátost eucharistie – první svaté přijímání

V neděli 15. května přijaly děti v Kobyli první svaté přijímání.

Slavnosti se zúčastnily také rodiny dětí a bohoslužbu krásným zpěvem doprovázela schola Farníček.

Rodiče a kmotři před několika lety přinesli tyto děti ke křtu. Tehdy se narodily znovu z vody a z Ducha svatého a dostaly účast na Božím životě. Tehdy slíbili, že je budou vychovávat tak, aby se v nich Boží život stále rozvíjel. Vyznali víru v Ježíše Krista a v této víře byly děti pokřtěny. Nyní doprovází své děti, aby měly plnou účast na slavení eucharistie. **Je to vzácná chvíle, za kterou jsme všichni vděční a oslavujeme našeho Boha, protože je dobrý.**

1. svaté přijímání 2022

1. svaté přijímání – událost, na kterou se letos těšilo (a svědomitě připravovalo) 7 kobylyských dětí... a v neděli 15. 5. 2022 se dočkali. Za přítomnosti svých rodin a ostatních farníků se poprvé setkali s Ježíšem v eucharistii... Milé děti, přejeme vám (a modlíme se za vás), ať je tento den začátkem vašeho svátostného života a zaseje do vašich duší touhu po častém setkávání s Ježíšem.

Soňa Čejková

Zveme Vás...

- Zveme rodiče s dětmi ve středu 29. 6. v 18 hodin na farní zahradu na táborák s opékáním buřtů (buřty a chleba s sebou) na zakončení školního roku.
- Žehnání dopravních prostředků proběhne v neděli 26. 6. po skončení mše svaté ve 12 hodin u fary a na parkovišti za farou.
- Táborák na začátku školního roku bude v pátek 9. 9. v 17 hodin na farní zahradě.
- Žehnání aktovek prvňáčkům, požehnání školákům a studentům v neděli 4. 9. v 11 hodin při mši svaté
- Děkování za úrodu bude v neděli 18. 9. v 11 hodin při mši svaté.

ŠKOLNÍ ZÁKLADNÍ LA KOBYLÍ

Těšíme se na léto

Léto už je za rohem,
všechny děti, pojd'te sem!
Půjdeme se vykoupat,
pak si spolu budem hrát.
Samá bouřka, teplo taky,
zábavy je v létě mraky.

Na nebi nám slunce svítí,
v trávě krásně voní kvítí.
Prázdniny jsou prostě tu,
sláva, nazdar výletu!

Hana Pálenská, Štěpánka Čeperová

Rok 2022 v naší škole

Začátkem kalendářního roku jsme se stále ještě museli potýkat s proticovidovými opatřeními. Situace se však lepšila den ode dne a velice rychle jsme se tak vrátili do téměř normálního školního života. Bohužel celé to nešťastné období poznamenalo zdravotní stav jak žáků, tak zaměstnanců. Tolik nemocných jsme v historii školy snad ještě nikdy nezaznamenali, navíc se jednalo o onemocnění dlouhodobějšího charakteru.

U dětí jsme to řešili především doučováním, každý žák měl možnost zameškanou látku dohnat se svými vyučujícími po odpolednech. U zaměstnanců jsme zajišťovali zastupování a suplování tak, aby to především naši žáci pocítili co nejméně.

A do toho přišlo Rusko se zcela nesmyslnou válkou a také v naší škole se objevili žáci z Ukrajiny, kteří utekli před válečným běsněním. Stejně jako školy v okolí i my se chceme o tyto děti postarat, ale vždy se snažíme, aby to nepocítili naši žáci. Důkazem, že se nám to daří, jsou naši devátáci, kteří se v těchto nelehkých časech dokázali výborně připravit na přijímací zkoušky. Dnes jsou praktic-

ky všichni umístěni na středních školách a to většinou na těch, které si vybrali jako své prioritní.

Všichni naši zaměstnanci ukázali, že celou tu nelehkou dobu zvládli, že se všemi výzvami se dokáží vypořádat. Za to jim všem patří velký dík.

V posledních týdnech už je zase čas i chuť na akce, při nichž se kromě získávání vědomostí mohou utužovat kolektivy a pedagogové se mohou se svými žáky poznávat i při jiných činnostech než jenom při učení. Velkým kladem je i obnova činnosti většiny zájmových kroužků. Ty jsou velice vhodným doplňkem ke klasickému vzdělávání. A opět jsme se mohli začít potkávat se svými kamarády z okolních škol. O tom všem už se však můžete dočíst na dalších stránkách tohoto zpravodaje, na školním webu, instagramu či facebooku, o které se nám vzorně stará paní učitelka Vojtěšková.

Všichni věříme, že už bude jenom líp!

Vlastimil Janda, ředitel školy

Matematický klokan

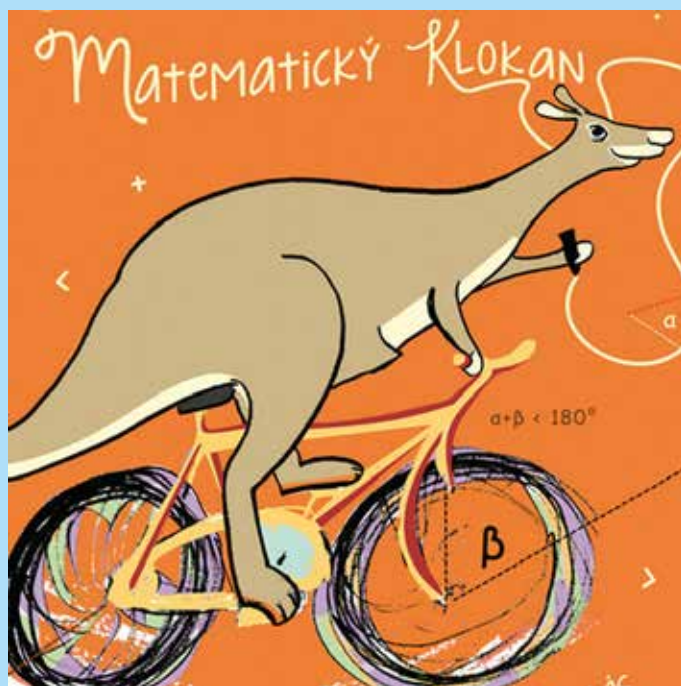
V letošním školním roce se naši žáci opět po dvou letech zapojili do mezinárodní soutěže Matematický klokan. Naštěstí jim covid nevezal chuť soutěžit, takže někteří dosáhli velmi pěkných výsledků.

A jak letos Klokan dopadl?

První mezi druháky a třetáky byl Adam Janošek z 2. třídy. Získal 55 bodů z 90. U starších kategorií byl maximální počet bodů 120. Mezi čtvrtáky a pátáky si nejlépe vedla Barbora Herůfková z 5. třídy se ziskem 91 bodů. V kategorii šestých a sedmých tříd toho nejvíc vypočítal Martin Helešic ze 7. A, který získal rovněž 91 bodů. Mezi nejstaršími žáky nejlépe zvládl záludné úkoly Vojtěch Šanc z 9.A.

Vítězům blahopřejeme a už se všichni těšíme na další ročník.

Marie Jandová

Zápis do 1. třídy

Konečně je tu ten den, kdy můžeme přivítat naše budoucí prvňáčky v naší škole. Dne 6. 4. se u nás konal zápis do první třídy a my osmáci jsme se tak stali patrony. Zápis začal v 16:00, kdy jsme už netrpělivě čekali na naše předškoláky, abychom je mohli provést po škole a pomoci jim splnit nadcházející úkoly. Tento rok se děti díky kulisám a výzdobě ocitly mezi indiány. Však hned při příchodu je vítal také krásný totem, který je dílem našich žáků.

Předškoláci se nás poprvé báli, protože to pro ně bylo něco nového. Myslím, že my jsme byli úplně stejní. Náš předškoláček pak ale všechno zvládl opravdu skvěle. Po splnění každého úkolu dostal každý také nějakou odměnu, jako třeba indiánské náramky. Ty se líbily našemu předškoláčkovi úplně nejvíc a měl z nich radost.

Diana Lůbalová

Ve sportu se nám dařilo!

Okresní přebory v atletice 26. 4. 2022

Tyto závody v Břeclavi byly pro mnohé naše žáky novinkou. Někteří tam proto jeli se strachem, ale úplně zbytečně. Naši žáci z 2. stupně se s disciplínami poprali jako lvi. Dařilo se nám zejména v běhu, dokonce jsme přivezli zlatou, stříbrnou i bronzovou medaili. Padla spousta osobních rekordů a skvělých umístění. Zde jsou některé z nich:

1. místo - 300 m - Veronika Bártová
2. místo - 300 m - Lenka Mikulicová
3. místo - 300 m - Iva Kovářová
4. místo - 1500 m - Tadeáš Kolek
4. místo - 800 m - Simon Pešout
5. místo - skok daleký - Veronika Bártová
5. místo - 60 m - Iva Kovářová
5. místo - 300 m - Lukáš Václavík

Pohár rozhlasu 10. 5. 2022

Pohár rozhlasu je atletická soutěž družstev. Konala se také v Břeclavi a soutěžilo se v těchto disciplínách: běh na 60 m, běh na 600 m, skok daleký, skok vysoký, hod kriketovým míčkem a štafeta 4x60m. Naši školu tady reprezentovalo družstvo mlad-

ších žáček. Skoro všechna děvčata chodí do 6. třídy a na závodech byly nejmladšími účastnicemi. Tentokrát medaili nepřivezly, ale mají skvěle našlápnuť na příští rok. Výborně běžela Iva Kovářová - získala 3. místo ve sprintu na 60 metrů.

Stříbro pro naše fotbalisty

Dne 9. května 2022 se na břeclovském hřišti na Slovanu konalo finále Školského fotbalového poháru 2021/2022.

Ve zlaté skupině o 1. až 3. místo kluci bojovali jako lvi. V prvním zápasu porazili ZŠ Drnholec 4:0, poté si o první místo zahráli s gymnazisty z Hustopečí. Skóre po úvodním bezbrankovém poločase otevřel Marek Šišma v poločasu druhém, a to přesně umístěnou hlavičkou po rohovém kopu. Poté soupeř z přímého kopu srovnal na 1:1 a nakonec únikem za záda našich obránců pronikl hráč soupeřů ještě jednou a pár minut před koncem zvýšil své vedení soupeř na 2:1. Zápas to byl napínavý a plný emocí až do konce, soupeř si dokonce vysloužil v konci zápasu i červenou kartu po zákroku na našeho brankáře. Pochvala patří všem našim fotbalistům, z břeclovského hřiště si odvezli stříbrný pohár.

Naši školu reprezentovali:

1. Jan Kurečka
2. Prokop Chytka
3. Lukáš Mikulica
4. Szczepan Kaszper
5. Šimon Buchta
6. Dominik Tesař
7. Tadeáš Kolek
8. Daniel Neuberger
9. Martin Řačák
10. Adam Jisl
11. Tobiáš Novák
12. Samuel Marco Lengál
13. Ondřej Šišma
14. Marek Šišma
15. Jakub Svrček
16. Filip Vykydal

Eva Doležalová

NAŠI FLORBALISTÉ NEJLEPŠÍ V OKRESE

Dne 12. 5. 2022 jsme se s výběrem žáků 8. a 9. ročníků zúčastnili okresního kola ve florbalu. Turnaj se konal v hale ZŠ Lanžhot. Los nám přihrál čtyřčlennou skupinu, ve které jsme se utkali postupně s Velkými Němčicemi, Lanžhotem a Tvrdonicemi. Po jedné výhře a dvou remízách jsme těsně postoupili ze skupiny do bojů o medaile. V semifinále nás ovšem čekal tým z Břeclavi, přesněji ZŠ Kupkova. To už jsme začali být trochu víc nervózní. A bylo proč. V normálním čase gól nepadl, proto následovaly samostatné nájezdy. Disciplína, která se musí umět a do

kteří hodně zasahuje štěstíčko. To tentokrát stálo na naší straně a po dvou vydařených nájezdech se kluci mohli radovat z postupu do finále.

Tam si kluci vítězství pohlídali a po vítězství 2:0 nad břeclovskou ZŠ Slovácká zaslouženě postupují do krajského kola. V červnu se těšíme na další „boje“. My se však nebojíme, **JSME PŘECE NEJLEPŠÍ V OKRESE!**

Petr Horáček

Čtvrtáci sportují, veršují, hodují...

Turnaj ve vybíjené

Uspořádala ho naše škola v pátek 20. května a kromě nás z Kobylí se ho zúčastnili čtvrtáci a pátáci ze škol v okolí - z Vrbice, Bořetic a Brumovic. Bylo to napínavé, ale jednoznačně vyhrál jeden tým. První utkání bylo Bořetice proti Kobylí. Vyhráli jsme, ale jen tak tak. Nakonec turnaj vyhrály Brumovice, ale neuvěřte! Ostatní zůstali na stejném - druhém místě, protože měli stejný počet bodů. Těšíme se na další rok. Půjdem si pro vítězství!

Sára Škaroupková

Léto

Léto je plné radosti,
horka a dobrosti.
Tmavé bouře, hromy blesky,
teplo venku, všude hezky.
Koupání a usmívání,
zpívání a tancování.
Léto je plné radosti,
zábavy a suchosti.

Tomáš Vajbar, Matěj Benčík

Konečně jsme se dočkali!

Na hody chodím už od svých dvou let. Ale když jsem byla malá, tak jsem si to neužívala jako teď. Být stárka, le-

tos už podruhé, je prostě dokonalé. Máš tam hezký kroj, kotůč a mašle, tohle je nejdůležitější. Když jsem byla ve druhé třídě, nemohla jsem se dočkat, až budu stárka. Ale tohle nikdo nečekal. Přišel k nám COVID 19. Tak se to zrušilo a já jsem byla strašně smutná. Ve třetí třídě jsem byla stárka až na velké hody. Takže nebyly ty malé a nebyla závádka. Na malé hody 2022 byla závádka a vrtěná, na závádce zpívali o všech stárkách. Už se těším na velké hody. Doufám, že mi to vydrží do 18 let.

Hana Pálenská

Hody, hodečky

Budou tady hodečky,
budeme mít kroječky.
Zatancujem závádku,
budeme mít památku.
Přijdem na velké sólo,
uděláme dvakrát kolo.
Potom přijde tanec,
vyzve nás náš chlapec.
Už tam rychle běžím,
moc se na ně těším!

Hana Pálenská, Viola Tlachová

Hody

To je plno jídla, zábavy a hlavně krásně uklizená, vyzdobená vesnice. Úklid domu mě nikdy nebavil a asi bavit nebude, ale i přesto mamince rád pomůžu. Koho by také bavilo uklízet celý dům i zahradu, od země až ke stropu... Ale po každé těžké práci čeká odměna, tou nemyslím nic jiného než pořádně se "nablábnout" v krásně uklizeném a voňavém domě. Na hodech nejvíce miluji, když maminka peče kačenu. Ta krásně provoní celý dům a když ji vytáhnete z trouby, je krásně dozlatova upečená, kůžička kroupy a masíčko je krásně šťavnaté. Po dobrém obědě se jde na sólo. Tam je taková módní přehlídka, by se dalo říct, protože každý se chce ukázat v tom nejlepším a nejhezčím světle. Avšak největší dominantou v oblečení není nic jiného než kroje - krásně vyšíváné a zdobené nejrůznějšími ozdobami. Já si myslím, že bych v tom kroji tři dny v kuse nevydržel, proto obdivuji všechny ty, kteří to zvládnou, obzvláště holky. Ty na sobě mají několik sukní a ještě jsou svázané, aby ty sukně držely. Kluci to mají s oblečením určitě jednodušší. Ale když jste stárkem, tak to už tak jednoduché není. Těch věcí, co musí zařídit! Například sehnat kapelu a také sponzory, kteří přispějí jak finančně, tak i třeba občerstvením. Já mám na hodech ze všeho nejraději ten čas, který trávím s rodinou a kamarády, ale také si rád zajdu na kolotoče. Když jsem byl mladší, utrácel jsem za ně moc a moc peněz, ale postupem času mě kolotoče přestávají bavit. Raději si koupím něco k jídlu nebo k pití, sednu si a koukám se na sólo, kde se tančí a verbuje.

Filip Vykydal

Hody jsou jedna z těch akcí, na které se každý rok těším. Já osobně tradice moc nedodržuji, ale je to pro mě příležitost se sejit s rodinou a kamarády, které jsem nějakou dobu neviděl. Beru to taky jako výlet, protože prostředí, ve kterém je normálně mrtvo, se přemění v úplně jiné místo, kde je plno nových tváří. Na hody také chodím kvůli kolotočům a všemu, co na pouti najdeme. Přijde mi to taky jako posun v čase, protože hodová tradice se udržuje více než 250 let. Skoro tři staletí se pečou koláčky, tancuje se u máje s muzikou a chodí se v průvodu v kroji.

Matěj Sedláček

Podle mě jsou hody jedna z nejlepších tradic. Na hody se vždy moc těším, ale ke kroji mě to moc netáhne. Dřív jsem chodíval v kroji, ale teď mě to už moc nebaví. Na hodech mám rád snad úplně všechno, až tedy na tancování, to mě nikdy nebavilo, raději chodím s kamarády na kolotoče a další atrakce, kde vždy utratím hodně peněz. Každé hody pečeme s celou rodinou u naší babičky koláče. Já sice jenom ujídám, ale taky někdy pomůžu. Pro mě nejhorší věc na hodech je úklid. Pokaždé musím vytírat, vysávat, utírat prach a tak dále. Na hody k nám vždy přijede na grilování teta se strýcem a kmotřenka s kmocháčkem. Trochu mě štve, že na skoro každých hodech alespoň jeden den prší, ale potom to vždy zachrání slunce a teplé počasí. Rád se dívám na stavění máje. Je u toho hodně zábavy. Jednou se nám dokonce na Vrbici zlomila.

Jakub Svrček

Když někdo přijíždí nebo prochází vesnicí v období hodů, vidí krásný vysoký kmen s korunou ozdobenou mašlemi - máju. Mája je už dlouho symbolem hodů. Kdyby ta mája ve vesnici nebyla, nebyly by to hody. "Pod májů" se tancuje, verbuje, probíhá u ní zavádka, muzikanti u ní vyhrávají krásné hodové písně. Prostě se u ní dělá skoro všechno. A jak probíhá stavění máje? Většinou tak, že se jede do lesa a vybere se pár vyšších stromů, které se pak odvezou na sólo, kde se s nimi pracuje dál. Hoblíkem se odloupne kůra, aby byly stromy hladké a světlé. U tří stromů se nechá vršek zelený, aby se na něj daly pověsit mašle. Tři stromy se potom spojí do sebe, aby byla mája co nejvyšší. Z přibližně pěti stromů vznikne jedna vysoká mája a dvě nízké. Až jsou máje nachystané a spojené, dívky přinesou mašle z krepového papíru různých barev a máju nazdobí. Pak už může přijet jeřáb, který s několika silnými chlapy připravenou máju usadí do přichystané díry. Ta musí být hodně hluboká, aby se mája nevyvrátila a nespadla.

Mája stojí uprostřed vesnice,
vyjímá se tam i dva měsíce.
Všichni kolem ní chodí,
ale mája tam nehybně stojí.
Tancují kolem ní lidé,
doufám, že tahle tradice
se dlouho udržovat bude!

David Příbyl

Když je v červnu už moc nudy,
konečně začnou kobylské hody.
Autodromy, kolotoče, lavice,
loď, řetízkač i klasická střelnice.
Na lavici se s kamarády naskládáme,
S gyrosákem neradi se pohádáme.
Nějaké jídlo zbaštíme
a na hodech se bavíme.
Na hody se prostě všichni těšíme,
K sokolovně pak rychle běžíme.
Mezi krojovanými se procházíme
a domů se smíchem odcházíme.

Szczepan Kaszper

Staví se máje, pentle se věší,
je tady krásně, všichni se těší.
Jídlo se chystá, všude to voní,
bude to kačena a bude sloní!
Chodí se košťovat do sklepů víno,
ve stánku mají zas klobásy, pivo.
V krojích se tančí, muzika hraje,
dobrá nálada všude vládne.

František Křen

Těším se na hody?

Rozhodně ano! Po těch loňských, které jsem ještě z větší části trávil na kolotočích, jsem usoudil, že je na čase, abych se do toho také zamíchal. A tak jsem se přidal k cha-

se. Loni to už udělal jeden můj kamarád, tudíž má jisté zkušenosti, které mi teď předává. Také mě při loňských hodcích vzal do „zákulisí“ a já se nemohu dočkat, až se toho budu účastnit také. Jeden z nejlepších zážitků z loňských hodů bylo sedět na kolotoči s chasou a vyzpěvovat písničky jako třeba Vysoký jalovec.

Samozřejmě na začátku se ten nápad přidat se k chase jevil jako skvělý, ale jak tak postupně zjišťuji, zas taková

zábava to není. Začíná to sháněním párnice (to nebyla žádná hračka), pokračuje to tancem (v tom jsem úplně dřevo) a taky pořizování kroje není zrovna maličkost.

Když to shrnu, docházím k závěru, že za ty problémy to stát musí!

Matěj Ullmann

Den Země

Den Země jsme si letos ve škole připomněli různými aktivitami v přírodě a tematickými exkurzemi. A jak se ve svátek sluší a patří, došlo i na přání naší oslavenkyni.

Přání planetě Zemi

Země byla před několika miliardami let pustá planeta. Do té doby, než Bůh stvořil přírodu, nebe, vodu, neživou přírodu a nás živočichy. Země je jediná planeta v sluneční soustavě, na které je život. Je třetí planeta v pořadí, to modré je moře, to zelené pevnina. Děkujeme Zemi za to, že na ní můžeme žít i dnes, a doufáme, že dlouho vydrží.

A proto Ti, Země, k Tvému svátku přejeme:

Aby na Tobě byl klid a mír, aby továrny neničily přírodu a aby na Tobě nebyli zlí lidé.

Hana Pálenská, Viola Tlachová

Neobvyklá výstava

V rámci dotačního programu Operační program Výzkum, vývoj, vzdělání, výzva č. 02_20_080 s názvem ZŠ Kobylí - Šablony III CZ.02. 3. V/O. 0. /0.0/20_080/0018662 připravili členové Mysliveckého sdružení Kobylí pro naše žáky projektový den mimo školu.

V pátek 22. dubna naše třída spolu se třetíky a čtvrtáky navštívila výstavu mysliveckých trofejí v Hlohovci. Byla tam spousta lebek a paroží srnců, daňků, muflonů a dalších zvířat. Moc se mi také líbil jelen, který má krásné rozpjaté paroží. Taky tam bylo plno vycpaných savců z lesa, třeba jezevec, tchoř, kuna a dokonce kanec a dva mufloni, kteří se strkali svými tlustými rohy. Potom jsme šli ven a tam na nás čekal pan sokolník se svými dravci. Řekl nám plno zajímavých věcí o ptácích a pak vypustil krásného raroha jižního, který kolem nás kroužil. Sokolník na něho pískl a když rarah zase přiletěl, dal mu za odměnu syrové maso. Moc jsme poděkovali a jeli jsme zase do naší školy.

Zorka Kovaříková

...Mě osobně nejvíce zaujala ukázka dravých ptáků- káňata, orli a sokoli.

Dokonce nám pan sokolník ukázal raroha jižního při letu. Hodně se mi líbila i preparovaná zvířata. Mezi nimi byli kanci, jezevci, tchoři, mufloni, nutrie, kuna a jelen. Na výstavě jsem se dozvěděl o trofejích a zvláštních jevech. Dokonce jsme potkali i jednorozce!

David Cicko

...Byly tam také trofeje muflonů, daňků a také jelenů. A vycpaná zvířata, lebky z lišek a páráky z kanců s klektákama. A také tam byl rekord- nejsilnější ulovený muflon v Židlochovicích. Dozvěděl jsem se nové věci o lesní zvěři. Moc se mi tam líbilo a chtěl bych se tam podívat ještě jednou.

Petr Čejka

... Nejvíce mě zaujala vykuchaná zvířata a létání orlů. Tolik trofejí jsem nikdy neviděla, takže to bylo pro mě překvapení! Já sice na mrtvá zvířata moc nejsem, ale tohle bylo super. Dozvěděla jsem se zase něco nového o srncích a jelenech. Bylo hodně dobré, jak pán pustil raroha jižního a ten létal a pak přistál na nějakém míčku. Mám z toho velký zážitek.

Ewa Kaszper

Školní družina plná pohody

V tomto školním roce se kromě jiných běžných činností věnujeme projektům „Máme rádi pohádkové Česko“ a „Tajemství lesa“.

Hravou formou si rozšiřujeme znalosti o pohádkách, zvířatech, památkách, naší republice... O všem si povídáme, prohlížíme obrázky a fotky. Na vycházkách sbíráme přírodniny (šišky, větvičky.) a využíváme kreativity dětí při jejich výtvarném zpracování.

Nově získané poznatky upevňujeme formou kvízů, křížovek, doplňovaček, spojovaček nebo přesmyček. Za spl-

něné úkoly děti získávají razítka a nálepky, které slouží k vyhodnocení.

Děti určitě překvapí rodiče svými vědomostmi na výletech o prázdninách.

Co nás ještě čeká:

- turnaj ve stolním fotbale
- soutěživé odpoledne na hřišti
- veselá diskotéka
- návštěva místního penzionu

Vychovatelky ŠD

Bubenický workshop se líbil

V rámci dotačního programu Operační program Výzkum, vývoj, vzdělání, výzva č. 02_20_080 s názvem ZŠ Kobyly - Šablony III CZ.02. 3. V/O. 0. /O.O/20_080/0018662 připravila paní učitelka Babáčková pro naše žáky projektový den s odborníkem ve škole.

Dne 13. května k nám do školy přijel pan bubeník Ivo Batoušek. Posadili jsme se v tělocvičně a pan Batoušek začal povídat o své práci, že se věnuje lidem, kteří jsou po úrazu, uklidňuje je bubnováním. Potom jsme si mohli vybrat buben, jaký se nám líbil, např. djembe, drumben. Poradil nám, jak se naučit noty nebo melodie. Zahráli jsme si písničky Češi do toho a pak se nás zeptal, jak se jmenujeme a co rádi děláme, a naučil nás, jak se dá z věty udělat melodie. Nakonec nám zahrál příjemnou hudbu s nástrojem jménem handpan. Bylo to velmi uvolňující, výborné na uklidnění a zamyšlení. Každému doporučuji, aby to někdy zažil jako my. Děkuji za příjemný zážitek.

Barbora Varmužová

...V tělocvičně na nás čekal usměvavý muž, před kterým byly na zemi rozloženy asi dvě desítky různých bubnů.

Na začátku hodiny se nám představil a řekl že učil mladé bubeníky základy na buben, ale teď bude učit starší, kteří už základy umí. Sám prý na bubny hraje 4 hodiny denně. Než nám dovolil vzít si bubny, poučil nás, co s nimi máme a nemáme dělat. Nyní už poučení jsme si vzali bubny a on nám ukázal, jak se hraje pár jednoduchých not a my je opakovali. Ukázal nám taky, jak se z našeho jména a toho, co rádi děláme, dá vytvořit jednoduchá melodie. Poté nás rozdělil do tří

skupin a každá měla hrát jinou melodii, takže z toho vznikla docela hezká hudba. ...Měla jsem z toho velmi silný zážitek, pan bubeník hrál krásně, byla bych ráda, kdyby se vrátil.

Lucie Kalvachová

V pátek třináctého si asi říkáte, že nás nic moc pěkného nepotkalo, ale opak byl pravdou. Šestou hodinu místo hudební výchovy si na nás udělal čas hudebník a lektor Ivo Batoušek, vtipný a talentovaný pán, který hraje na bubny už 40 let. Přivezl s sebou několik druhů bubnů- djembe, drumben a handpan. Handpan je relaxační hudební nástroj, pán na něj hrál výborně. Já jsem hrála na djembe, je to zúžený buben s napnutou kůží nahoře. A drumben byl z tvrdého papíru a nevydával tolik hluku. Pak jsme tam vymýšleli vlastní melodie. Hodina s panem Ivem byla zábavná a záživná.

Kateřina Hrabcová

Minulý týden v pátek 13. 5. jsme měli mít tělocvik, ale místo přijel pan bubeník. Třídě se to ze začátku nelíbilo, protože jsme chtěli trénovat na vybíjenou, ale nakonec to bylo hodně dobré. Každý si zkusil nějaké bubínky a bubny. Dělali jsme různé rytmy a myslím, že nám to šlo. Nejlepší ale bylo, když nám pan bubeník hrál na handpan. Byl to velice příjemný zvuk.

Natálie Chytilová

...pán se nám představil jako Ivo Batoušek, člen skupiny Jumping Drums, bubeník, lektor a také muzikoterapeut. Poté nás všechny požádal, abychom si vzali bubny. Řekl nám, že lidské ruce můžou bez problémů zahrát sebetěžší skladbu,

a ukázal nám to. Potom nám řekl, že nás vlastně naučí to, co my už dávno umíme. Na ukázkou nám zahrál na relaxační nástroj handpan. Bylo to velmi příjemné a připomínalo mi to africkou hudbu. Workshop byl podle mě velmi dobrý, určitě bych to chtěla někdy zopakovat, třeba i s celou kapelou.

Natálie Hasíková

...Až dovyprávěl..., zahrál nám krátkou skladbu. Byla jsem překvapená, že tohle všechno se dá na bubny zahrát. Moc se mi to líbilo a chtěla bych to zažít ještě jednou. Zpříjemnilo mi to den.

Barbora Blahová

...Nejdříve nám pan Batoušek ukázal různé druhy bubnů a následně nás naučil, že údery na různá místa bubnu dělají různé zvuky. Potom nás rozdělil na tři skupiny. Každá skupina hrála jiné noty. Pak se k nám přidal i on sám. Nakonec hrál na uklidňující nástroj handpan. Vypadal jako železná pánev, která na sobě měla různě velké kruhy. Každý kruh dělal jinak vysoký zvuk.

Vítězslav Blaha

...Nejvíc se mi tam líbil handpan. Byla to ozvučená mísa. Dělal relaxační zvuk, při kterém jsem málem usnula. A pak jsme si všichni vyzkoušeli bubny a bylo to super.

Ewa Kaszper

Kam po devítce?

S příchodem prvních květů narcisů a tulipánů začíná obvykle stoupat

i nervozita našich devátáků a ani letos tomu nebylo jinak. V tomto školním roce jich ukončí povinnou školní docházku celkem 47, z toho 38 se uchází

o maturitní a 9 žáků o učňovské obory. Tentokrát konali přijímací zkoušku v termínech 12. a 13. dubna.

Z přehledu níže je zřejmé, že žáci mají zájem o obory z různých odvětví, je zde zastoupeno stavebnictví, zdravotnictví, gastronomie, informatika, strojírenství, ekonomika i elektrotechnika.

Věříme, že vybraný obor byl pro každého tou správnou volbou a že se v budoucnu všichni dobře uplatní na trhu práce.

Lenka Varmužová

UČEBNÍ OBORY

Obor	Chlapci	Dívky
Kadeřník, kadeřnice	1	1
Malíř	1	-
Strojní mechanik	1	-
Kuchař - číšník	1	1
Instalatér	1	-
Elektrikář	1	-

MATURITNÍ OBORY

Obor	Chlapci	Dívky
Gymnázium	2	2
Obchodní akademie	-	2
Informační technologie	2	-
Veřejnosprávní činnost	2	-
Elektrická trakce v dopravě	1	-
Strojírenství	1	-
Kybernetická bezpečnost	1	-
Hotelnictví	1	-
Agropodnikání	-	2
Nábytkářství	2	-
Veterinářství	-	2
Multimediální tvorba	1	-
Technická zařízení budov	1	-
Praktická sestra	-	2
Předškolní a mimoškolní pedagogika	1	-
Mechanik instalatérských a elektrotechnických zařízení	2	-
Logistika	1	-
Mechanik seřizovač	1	-
Technické lyceum	1	-
Design interiérů	-	1

Rodiče a děti...

Jaká je moje maminka? Co všechno pro nás dělá? Jak jí můžu pomoci? Co má ráda a jak jí udělám radost? Otázky, na které si odpovídali pátáci.

Moje maminka...

... je hodná. Má ráda, když jsme s bráchou hodní a nosíme pěkné známky. Uklízí, pere, vaří, utírá prach a mnoho dalšího. Mohu jí pomoci tím, že budu více pomáhat a že nebudu roztahovat to, co uklidí.

Jakub

... je hodná, ale někdy i rozzlobená. Většinou to druhé. Myslím, že mě má ráda. Má ráda, když doma uklidím, ale když to neudělám, většinou to dobře nedopadne. Víím, že se opakuji, ale udělalo by jí radost, kdybych aspoň jeden den udělal něco pořádně. Co dělá? Nebudu to jmenovat vše, ale např. vaří, pere a občas dělá i to, co mám udělat já. Můžu jí pomoci tím, že něco udělám a nebudu drzý.

David

... je velmi pracovitá a hodná. Má ráda kočky, veselé barvy a hlavně nás. Mohlo by jí pomoci, kdybychom jí pomáhali na zahradě a taky doma. Stará se o nás, myje nádobí, vysává a myje terasu. Moc bych byla šťastná, kdyby byla pořád stejná, pořád se smála a aby nemusela tolik uklízet. Mám svoji maminku moc ráda.

Ewa

... je hodná, mám ji moc ráda. Má ráda zvířátka, ale ne plazy, těch se bojím. Také má ráda mě a mého bratra. Maminka uklízí celý dům, vaří, pere, stará se o nás. Myslím, že by jí pomohlo, kdybych jí ještě víc pomáhal v domácnosti.

Natálie

...každý den dělá hodně věcí, například uklízí v celém domě, umývá nádobí, krmí naši Elišku, vaří jídlo, dělá čaje, chystá nám večeři, uspává Elišku. Když má moc práce, tak jí hlídám Elišku já. Naše máma je moc hodná, ale občas ji dokážeme tak rozzlobit, že nám zabaví telefony, sladkosti, pohádky v televizi a někdy i hračky. Asi by jí udělalo radost, kdybychom byli hodnější, poslušnější, pozornější a pomáhali jí.

David

...je hodná, ale někdy křičí. Má ráda kytičky. Udělalo by jí radost, kdybych jí pomohla uklidit. Vaří, uklízí, stará se o nás. Můžu jí pomoci tak, že nebudu zlobit s bráchou a budu mít více uklizeno.

Kamila

... je hodná, někdy trošku zakřičí, ale jen když má důvod. Má ráda např. růže, klid a pizzu. Udělalo by jí radost, kdybych nebyla tak drzá a uklízela si víc v pokoji. Utlírá nádobí, utírá prach, vaří atd. Pomohla bych

jí tak, že budu pomáhat a nebudu zlobit. Mám ji moc ráda a přála bych si, aby nebyla smutná.

Ema

... je milá a hodně pracovitá. Má ráda, když se vrátí z práce a je uklizeno, máme s bráchou hotové úkoly a jsme převlečení. Doma uklízí, pere, vaří, stará se o mě a bráchu a o zvířata. Můžu jí pomoci tím, že vyskládám myčku, nebo uklidím. Moc ji mám ráda.

Sára

...vypadá jako já, jenom ve větším provedení. Jmenuje se Jana. Lepší maminku si neumím představit. Ráda se stará o krásu naší zahrady. Díky ní to máme doma krásně barevné. Radost ji nejvíce dělá, když jí pomáháme s tím, čím můžeme. Musí se starat o spoustu věcí. Vaří, pere, uklízí. Kdybychom s Ádou nezlobily, měla by všechno o 50% lepší. Mám ji moc ráda.

Barbora

Osmáci to vzali z jiné strany, ale i (nejen) oni si zaveršovali...

JAKÝM JSEM SYNEM SVÝM RODIČŮM?

Tuto otázku si pokládám velmi často. Většinou po hádkách s mamkou nebo tatínkem. Je nás pět dětí a to pro mamku musí být veliká zátěž. Jsem vůbec dobrý syn? Já bych řekl, že ano. Rád sportuji, mám dobré známky, chodím ven atd. Zkrátka chci, aby na mě rodiče byli pyšní. Nikdy bych je nechtěl zklamat. Víím, že to s námi mají těžké. Proto se jim to snažím co nejvíce ulehčovat. Vždy, když si zavolají o pomoc, hned tam jsem. Mám i svoji špatnou stránku? V tomhle období si svou špatnou stránku snažím hodně krotit. Bohužel někdy to nezvládnou a začnu se s rodiči hádat. Vždy mě to pak mrzí. Myslím, že zatímco oni se nám snaží naslouchat a nás chápat, tak my jim nenasloucháme a někdy se o to ani nesnažíme. Ale po každé hádce jim vždy odpustím. Odpouštění je podle mě nejdůležitější věc na fungování vztahu. Jsem tedy dobrým synem? Neřekl bych, že jsem ten nejlepší, ale snaha být lepší stojí za to. Můžu se zlepšit? Je to velmi těžké, ale ano snažím o to každým dnem a budu se snažit pořád, protože bez snahy ničeho nedosáhnete.

Szczepan Kaszper

KDYBYCH BYL OTCEM...

... snažil bych se být s mým synem nebo dcerou nejlepší kamarád. Už od malička bych si u svého dítěte snažil vybudovat pevnou důvěru, protože jak dítě začne růst, začnou se na něj hrnout problémy a ne vždycky to jde s někým vyřešit. Ale chci, abych věděl o všem, co ho trápí... Snažil bych se s ním trávit svůj

volný čas, brávat ho na výlety, dokud to půjde. Postupem času, jak dítě začne růst, přestane mít zájem trávit čas s rodiči. Takže ho chci vychovat teď hned, aby se vydalo správnou cestou. Je mi ale jasné, že ono samo bude vědět, co je pro něho nejlepší a co ho baví.

Matyáš Hanák

JAKOU BYCH BYLA MATKOU?

Jakou bych byla matkou? Kdybych měla dítě, jako jsem já, tak to dítě zároveň miluju a nenávidím. Myslím, že jsem hodná. Někdy doma s něčím pomůžu, když se mi to řekne, ale jen někdy to udělám sama od sebe. Na rodiče jsem většinou hodná a skoro vždycky je taky poslechnu. Dokonalé dítě, že? Ale mám své zápory. Třeba takové, že jsem strašně líná, ale opravdu moc. Mamka po mně chce už měsíc, abych zalila květiny, ale já si na to ještě neudělala čas... Kdybych v dospělosti musela vychovávat své třináctileté dítě, tak to asi nezvládnou! Proto bych potřebovala dokonalého britského manžela, kterým nemůže být nikdo jiný než herec Tom Holland. Svému třináctiletému já, které by mi říkalo mami, bych dala všechno, co by chtělo, protože když něco dostanu, tak pak dělám divy. Byla bych prostě slavná britská mamina, která si žije v třímilionové vile v Anglii se svým dokonalým Tomem Hollandem a s rozmazlenými krásnými dětmi.

Anna Kučerová

Naším maminkám

Jsi jako slunečnice v létě,
jsi květina, co neodkvetete,
jsi život, který krásně běží,
bez tebe byl bych jenom stěží.

Nicolas Dávid

Maminko má, ty jsi tak krásná,
ty máš vždy úsměv na tváři.
Chtěl bych ti říct,
jak moc tě mám rád.

Plujeme na jedné lodi po moři.
Kdykoli budeš chtít,
budu tu pro tebe,
dal bych svůj život i za tebe.

Jsi hodně laskavá a taky milá,
kéž by taková každá matka byla.

Matyáš Hanák

Cesta do hlubin študákovy duše...

Žít jinde?

Prázdniny jsou skvělou příležitostí k cestování, a tak se nabízejí otázky k zamyšlení: Lákají nás dálky? Jaké by to bylo žít někde v cizí zemi? Není lepší zůstat doma, mezi svými? Zamýšleli se osmáci.

Určitě jste někdy přemýšleli o tom, jaké by to bylo žít jinde? Vyzkoušet nová národní jídla, nové možnosti a také poznat jiné kultury.

Jistě, všichni si určitě řeknou, že kdyby mohli žít jinde, tak by vůbec neváhali. Já jsem toho názoru, že bychom si měli vážít státu, ve kterém žijeme. V některém je hladomor, v druhém se válčí, ve třetím jsou potlačována lidská práva. Takhle bych mohl pokračovat do nekonečna. Neříkám, že je špatné si někde na dva týdny vyjet, relaxovat a poznat něco jiného, ale žít někde jinde celý život, to není nic pro mě.

Jan Marek

Kdybych měla možnost se ze dne na den přestěhovat do jiné země, tak bych to asi udělala, protože bych chtěla poznat jinou kulturu a jiný styl života.

Česko je samo o sobě krásné, ať už příroda nebo památky. Ale nelíbí se mi chování Čechů a to, jak arrogantní a konzervativní někteří lidé dokážou být.

Já si myslím, že by každý měl poznávat svět, zkusit si něco jiného, zkrátka vystoupit ze své komfortní zóny. Mě osobně by nebavil život bez cestování a pořád v tom stejném prostředí. A když už se nepřestěhovat, tak aspoň vyrazit na dovolenou.

Zároveň jsem ale ráda že žiju tady, v poměrně poklidné a hlavně svobodné zemi, s možností kamkoli vycestovat. V zemi bez válek, bez terorismu a bez nařizování, jak ten život žít.

Až budu starší, chci určitě někde vycestovat na delší dobu a zkusit někde i bydlet.

Bára Čiháčková

Také devátákům leccos vrtá v hlavě...

Nejlepší věci jsou zadarmo...

Nebo ne? Podle mě to, že je něco zadarmo, není zárukou toho, že se vám to vyplatí. Představte si situaci, kdy by vám někdo nabízel zcela zdarma auto. Nepřipadalo by vám to podezřelé?

To samé platí i o přátelích. Přátele, kteří vám jen podlézají a lísají se k vám, nezajímá, jací jste. Oni vždycky vidí hlavně prospěch pro sebe. Nevidí ve vás kamaráda, nebo alespoň ne opravdového. Vidí jen cestu k vyššímu postavení mezi spolužáky, popřípadě kolegy v zaměstnání.

O všechno je potřeba se zasloužit. Nikdy neplatí, že pečení holubi létají rovnou do huby, jak se říká.

Něco za něco. Vždy pro to musíme něco udělat sami. A čím víc pro to uděláme, tím větší bude naše odměna. Když se něco nedaří, není na místě utápět se v sebelítosti, ale je potřeba zatnout zuby a opřít se do toho.

Ted', když už půjdeme na nové školy, do světa, si to určitě mnohokrát uvědomíme a tisíckrát se přesvědčíme o tom, že všechno si musíme zasloužit. I to, co se zdá být zadarmo...

Matěj Ullmann

Čas

Čas je pro lidskou společnost velký strašák a my k němu máme poněkud zvláštní vztah. Někdy se nám zdá, že je ho extrémně málo, někdy zase až nepříjemně moc.

Co je vlastně čas? Určitě se všichni shodneme na tom, že minuta má 60 sekund, hodina 60 minut a tak podobně. Ale čas by se dal přirovnat třeba k šipce, která míří neustále dopředu. A ta šipka začala na Velkém třesku a od té doby míří neustále vpřed. Podle toho minulost jako taková vlastně neexistuje. Je to iluze. Jediný způsob, jak můžeme zachovat minulost, je přes vzpomínky, věci, které byly v minulosti vytvořeny, případně přes záznam z fotek nebo videí. A já, jakožto Filip, který existoval v roce 2014, jsem fuč, je to jen iluze, vzpomínka v mé hlavě.

Čas je obsažen ve všem, do čeho vložíme své nápady, špetku své kreativity. Čas nám vlastně nikdy nehraje do karet, někdy nám všichni říkají: „Mladej, neboj, na to máš ještě času dost,“ potom nám naopak zase říkají, že na to už čas nemáme. Kdy? Kdy je ten správný moment něco udělat? Kdy je to tak akorát?

Je na nás, kdy a do čeho svůj čas investujeme. Pokud chcete dělat filmy, začněte dělat filmy, jestli chcete stavět lego, můžete začít. Když vás baví čas do toho dávat, je to jediné dobře. Ale důležité je si uvědomit, že čas je velice vzácný, že každá sekunda, kterou na této planetě máme, nám rychle utíká.

A všechno že může najednou skončit.

Filip Novotný

Nic

Co je to NIC? Samozřejmě se to může zdát jako naprosto jednoduchá věc, ale ve skutečnosti je to pořádný problém. Zkuste si představit, jak vypadá NIC. Ono to vlastně ani nejde, protože to by tam nemohl být ani ten prostor. Možná jste si představili naprostou temnotu, nebo naprosté bílo. Avšak podle toho, co nazýváme černou a bílou, se jedná o barvy, tudíž jste si představili NĚCO. Je nemožné představit si NIC, protože nám to ani sám mozek nedovolí.

NIC bohužel nejde popsat, nejedná se totiž o fyzickou věc a ani o teoretickou věc, jedná se pouze o zápor slova NĚCO. A NIC nelze ani přímo ukázat, ani vysvětlit. NIC nemůžeme ani v životě nikdy zažít, protože pořád prožíváme něco. Každou sekundu něco zažíváme a něco se kolem nás děje. I kdybychom byli třeba v komatu, tak podle mě bychom stejně zažívali sny, černo apod. Prožívat NIC prostě v životě nejde zažít a dokonce ani vidět, i kdyby vás zavřeli do jakékoli místnosti, nejde tam prostě všechno vymazat a vidět nic. To byste neexistovali ani vy. A to je něco, co mě velice zajímá: kde se vzalo to NIC a jak to NIC vypadalo.

Například vesmír. Jak vznikl? Kde vzniklo to všechno, co tam je? Říká se, že příčinou vzniku vesmíru byl

takzvaný Velký třesk. Ale z čeho se tohle všechno stalo, když nebylo NIC? Jak mohl vesmír vzniknout z ničeho? Kde se vzala ta první molekula, kde se objevila, když nebyl žádný prostor? V tom případě nebyla žádná molekula, žádný kámen, žádná energie, nebylo NIC. Tak z čeho vzniklo to první, to druhé, aby mohla vzniknout ta fyzikální reakce, že to rozpoutalo onen Velký třesk?

Nebo kde se vzal první strom? To první semínko? Co bylo dříve? Vejce, nebo slepice? O tom se můžeme jen dohadovat. Mě by teď zajímalo, kde se vzal ten první prostor, ta první molekula, ta první věc, díky které se mohlo vytvořit mnohem víc, a to ten náš nekonečný vesmír. Na tyto otázky si my nebudeme nikdy schopni odpovědět. To všechno nebudeme schopni nikdy pochopit. A možná to z nějakého důvodu ani chápat nemáme...

Filip Novotný.

Abeceda podle Nezvala

I

Vypadáš jako flétnička
hudba z tebe hraje zlatá
vyrobena z dřeva od Jenička
a brzy budeš svatá

V

Vypadáš jako obrácená stříška
která leží v lese pod kopci
držíš si dvě dřevěná dřívka
a pod ní jsou dva krkavci

Jan Sladký

D

Velké břicho mého dědečka
přes které nevidí ani na své nohy
u telky vzpomíná jak jsme sbírali céčka
a na kozy kterým trhal rohy

P

Jako tělo mojí maminky vypadáš
velká ňadra a ploché břicho
když ho vidíš, tak z té krásy upadáš
podívej se, bude se ti líbit, Jindřiško

S

Jsi pěkný zakroucený had
který se po silnici plazí
do hradu plný záhad
kde spí špinaví vrazi

Kristýna Babáčková

U

Vypadáš jak sklenička
dá se z tebe pít
dojde sem i Lenička
hezký večer budeme mít

I

Vypadáš jak lampa
svítící na celou ulic
přeješ si vidět Aladina
řve co si přeješ z plných plic

David Húdek

Jazykové hrátky žáků osmáků

Novotvary- věci kolem nás

reproduktor – hudbotahač
pouzdro – tužkonosič
zubní kartáček – čistozub
hledí – střelbohled
klimatizace – vzduchostroj
hodiny – ručkoťuk
kartáček – čistozub
gatě – kolemnožky
pravítko – měrolať
jízdní kolo – šlapostroj
lednice – jídlóuschovna
klíče – odemykač
boty – nánožky
fén – sušovlas

Novotvary-chemické prvky

rtuť – kapík (protože je tekutá)
chlor – žaludník (součást žaludečních šťáv)
fluor – zubník (prevence proti zubním kazům)
vodík – výbušník (protože s kyslíkem tvoří výbušnou směs)
měď – zelenoměnič (barví plamen)
hořčík – protikřeč (používá se proti křečím)
vápník – kostorůst (součást kostí)
železo – rezník (protože rezne)

Prázdniny

Červenec a srpen, to jsou měsíce,
které já mám ráda nejvíce.
Proč? To snad každý školák ví.
Protože jsou prázdniny!
Čas koupání a táboření,
čas dovolené, lenošení.
Miluju ty dny, kdy učit se není třeba,
kdy hřeje slunce a teplo je od rána do večera.

Ráda se toulám letní krajinou,
jednou ve vrbeckém Hájku,
jindy zas procházím naší dědinou.
Nebo taky na kole sježu do Kobylí,
abychom i se školními kamarády spolu byli.
Prázdninové dny si užíváme,
na zmrzlinu a limču chodíváme.
A když chýlí se srpen ke konci,
jsou hody v naší milé Vrbici.
A po nich?
Už moc volných dnů neschází.
Škola už pomalu ťuká na dveře
a teplé léto pomalu, ale jistě odchází.

Karolína Lukášová

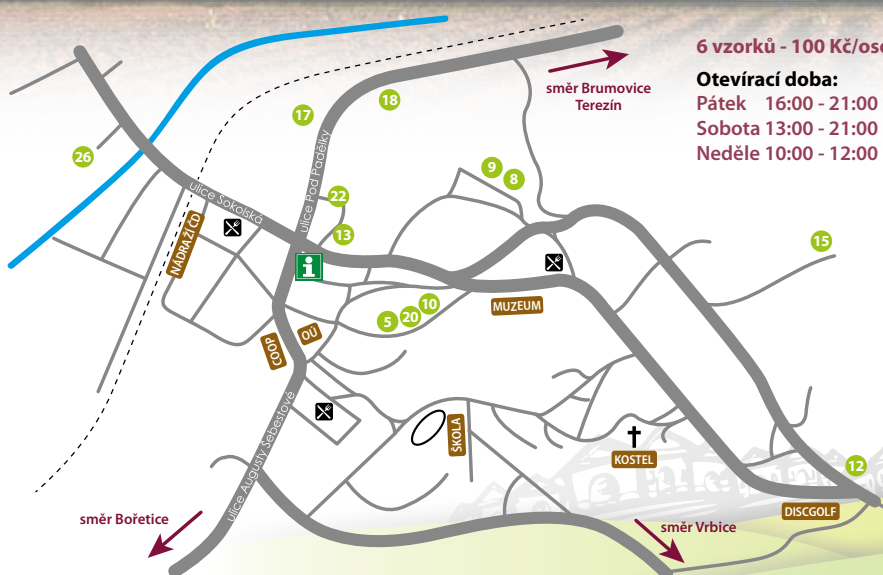

Ze života dětí v MŠ

Každý víkend u vinaře

Kobylí 2022

6 vzorků - 100 Kč/osoba

Otevírací doba:
Pátek 16:00 - 21:00
Sobota 13:00 - 21:00
Neděle 10:00 - 12:00

- 5 Rodinné vinařství Čotek a synové
- 8 Vinařství Tomčala
- 9 Vinařství Lůbalovi
- 10 VARMUŽOVI KOBYLÍ na MORAVĚ
- 12 Vinařství Marcel Lanžhotský
- 13 Vinařství VAJBAR Kobylí
- 15 Vinařství MOIT
- 17 Vinařský dvůr Otáhalovi
- 18 Rodinné vinařství M&M Rusňák
- 20 Sklep U Borovičků
- 22 Vinařství Bukovský s.r.o.
- 26 Vinaři Srdcem - Ondřej Bukovský

☒ restaurace, pohostinství
☛ rozhledna

☛ Vyhlička nad vinohrady

© 2019-2022 - Stillus s.r.o.

datum	č.skl.	sklep	telefon	e-mail	poznámka
27.5.-29.5.	9	Vinařství Lůbalovi	603 444 752	info@vinarstvilubalovi.cz	
3.6.-5.6.	12	Vinařství Marcel Lanžhotský	604 151 737	lanvin@email.cz	
10.6.-12.6.	15	Vinařství MOIT	777 122 765	petr.moit@seznam.cz	
17.6.-19.6.		HODY			
24.6.-26.6.	22	Vinařství Bukovský s.r.o.	777 134 616	antonin@vinarstvibukovsky.cz	
1.7.-3.7.	8	Vinařství Tomčala	724 993 532, 602 820 815	vinarstvi@tomcala.com	
4.7.-6.7.	20	Sklep U Borovičků	724 979 467	josefborovicka86@seznam.cz	
8.7.-10.7.	13	Vinařství VAJBAR Kobylí	604 235 048	info@vajbar.cz	
15.7.-17.7.	18	Rodinné vinařství M&M Rusňák	777 997 044	info@vinarstvim.cz	
22.7.-24.7.	26	Vinaři Srdcem - Ondřej Bukovský	728 937 926	bukovsky.ondra@gmail.com	
29.7.-31.7.	17	Vinařský dvůr Otáhalovi	773 186 466	blazena.otahalova@seznam.cz	
5.8.-7.8.	5	Rodinné vinařství Čotek a synové	602 733 057	vinocotek@seznam.cz	
12.8.-14.8.	8	Vinařství Tomčala	724 993 532, 602 820 815	vinarstvi@tomcala.com	
19.8.-21.8.	5	Rodinné vinařství Čotek a synové	602 733 057	vinocotek@seznam.cz	
26.8.-28.8.	10	VARMUŽOVI KOBYLÍ na MORAVĚ	736 625 282	varmuzovi@seznam.cz	
2.9.-4.9.	13	Vinařství VAJBAR Kobylí	604 235 048	info@vajbar.cz	
17.9.		Po Kobylských uličkách za vínem a burčákem 2022			

www.kobylí.cz

Každý víkend u vinaře - Kobylí 2022

KOBYLÍ DĚDINA - periodický tisk územního samosprávného celku vydává Obec Kobylí, adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí IČO: 283266, tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobylí.cz
Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková vychází nepravidelně, místo vydání Kobylí, registrační číslo 370011091
grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav
vyšlo v červnu 2022, náklad 600 výtisků, cena 12,- Kč, neprošlo jazykovou úpravou